

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

RM 200

Call No

GOV-A

Acc. No

39225

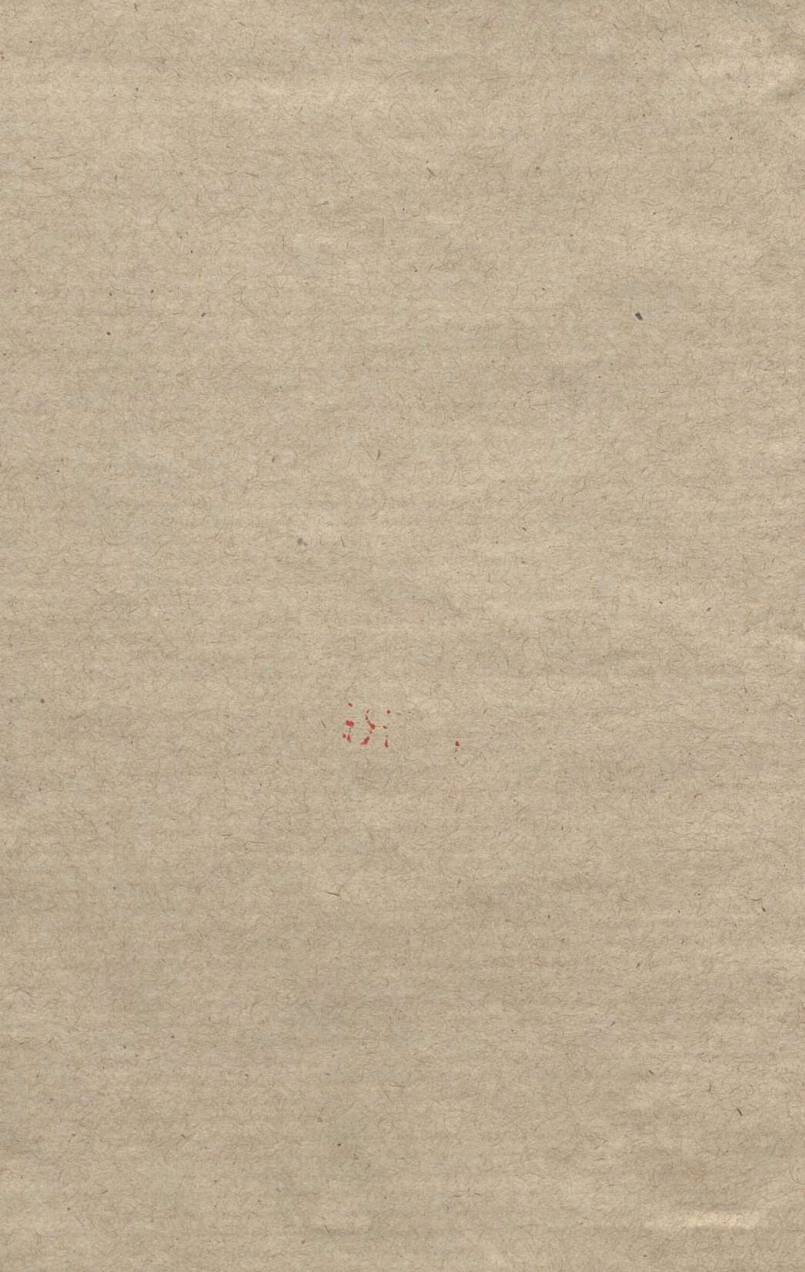
Author

ഒന്നാമിനാമം

Title

നാലി വരണം

ഭാര്യ, ചന്ദ്രിക

INTRENCE

39225

സ പാമിശരണം.

അയ്യപ്പൻവിളക്കു്

(കാണിപ്പാട്ടു് സഹിതം)

REFERENCE

സമ്പാദകൻ:

തിരുനാമക്കര കുളപ്പുറക്കൽ,
ഗോവിന്ദനാശാൻ, ചെറിയസപാമി.

പ്രസാധകൻ:

ശാന്താ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ,
പാലക്കാട്ടു് & മൂരവായൂർ.

വില: 1-00

38552

സർവാവകാശവും പ്രസാധകർക്ക്.

കോപ്പി: 1000

പ്രതിരോധകൻ:

പി. എസ്. പി. നമ്പൂതിരി.

വില: 1 - 00

അച്ചടി:

മാതാ-പിതാ പ്രസ്സ്,

ഗുരുവായൂർ.

വിഷയവിവരം.

1. അയ്യപ്പൻവിളക്കു മാഹാത്മ്യം.
2. പാലക്കൊമ്പു എഴുന്നള്ളിക്കുക എന്ന ചടങ്ങ്.
3. അയ്യപ്പൻപാട്ടിനു തെയ്യറാക്കേണ്ട സാധനങ്ങൾ.
4. കെട്ടുനിയ്ക്കു തെയ്യറാക്കേണ്ട സാധനങ്ങൾ.
മുൻകെട്ട് (മുദ്രക്കെട്ട്)
5. പിൻകെട്ട്.
6. അയ്യപ്പഭക്തന്മാർക്ക് സഭ്യയ്ക്കു തെയ്യറാക്കേണ്ട
സാധനങ്ങൾ.
7. ശരണംവിളികൾ.
8. ഗണപതി.
9. ഗണപതി.
10. ലക്ഷ്മി (അഥവാ) സരസ്വതി.
11. പാലാഴി മഥനം.
12. ശാസ്താജനനം.
13. തൂപ്പുകൻകവി.
14. ജനനം.
15. ജനനത്തിനു ശേഷം.
16. ഇരുപത്തെട്ട്.
17. ജാതകം.
18. മധുക്കുടിയ്ക്കു കലാവിഴിച്ചുകഥ.

19. വാമർപ്പാട്ട്.
20. കാണിപ്പാട്ട് (അഥവാ) പൊലിപ്പാട്ട്.
21. അരപ്പൊലി.
22. കോമരം കച്ച കെട്ടുമ്പോൾ.
23. നൃത്തം.
24. മംഗളം.
25. പുലിസേവകം.
26. പുലിസേവകം റെറപ്പാട്ട്.
27. ചുരികപ്പണി.

സ്വാമിശരണം.

അയ്യപ്പൻ വിളക്ക്

(കാണിപ്പാട്ട് സഹിതം)

1. അയ്യപ്പൻവിളക്ക് മാഹാത്മ്യം.

അയ്യപ്പൻവിളക്ക് ഇന്ന് സർവ്വസാധാരണമായ ഒരു പടങ്ങായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. അയ്യപ്പസ്വാമിക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവഴിവാടായി സ്വാമിഭക്തന്മാർ ഗണിച്ചുവരുന്ന ഈ പടങ്ങു് ഇന്ന് പല വീടുകളിലും ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മറ്റും സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ചു് നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾതന്നെ പല രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും ആണ്. കേരളത്തിന്റെ ഓരോഭാഗത്തും ഓരോവിധത്തിലാണ് ഇതു നടത്തിവരുന്നത്. അയ്യപ്പൻവിളക്കിനു പ്രധാനമായതു് അയ്യപ്പൻപാട്ടാണ്. ശുർപ്പകന്റെ തപസ്സു മുതൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഈ പാട്ടിൽ പഛാശിമർദ്ദനം, മഹിഷിമർദ്ദനം എന്നിങ്ങനെ സ്വാമിയുടെ അവതാരം മുതലുള്ള പല അതുല്യകഥകളും അടങ്ങുന്നു, ഇവ ഉടക്കടിച്ചുപാടുക എന്നുള്ളതാണ് അതിപ്രധാനമായതു്. ഇതിനെ തുടർന്നു പുഷ്പകളും; അയ്യപ്പൻ, വാവർ മുതലായവർതമ്മിലുള്ള വെട്ടു്, തടവു്, തുടങ്ങിയ പടങ്ങുകളും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. ഇതുതന്നെ കേരളത്തിന്റെ ഓരോഭാഗത്തും ഓരോതരത്തിലാണ്. അയ്യപ്പൻവിളക്കുകൾക്കു പാടിവരുന്ന പാട്ടുകൾ പലതും പാഠഭേദങ്ങളോടുകൂടിയതുമാണ്. അവ പലതും പുസ്തകരൂപത്തിൽ

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലവു ഇന്നും ഓരോമുതലുമാ
 രിൽ തിക്ഷിപ്പുമായിരിക്കുകയാണ്. അയ്യപ്പൻപാട്ടിൽ ഉടുക്ക
 കൊട്ടി പാടുക എന്നുള്ളത് സർവ്വസാധാരണമാണ്. എങ്കിലും
 കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻഭാഗങ്ങളിൽ വില്പിപ്പിച്ചാൻപാട്ട്
 എന്ന ഒരു സ്ത്രീഭാവവും നിലവിലുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ
 ആഴിപൂജയും പ്രധാനമായതാണ്. എന്നാൽ തമിഴ്നാട്
 തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ കേരളം ജനനാണ് പ്രധാന
 മായി നടത്തിവരുന്നത്. സംഘംസംഘമായി അവർ ജനന
 നടത്തിവരുന്നു. അയ്യപ്പൻവിളക്ക് കഴിക്കുക എന്നൊന്നും അ
 വർക്കില്ല. ജനനമുടവീടുകളിലും, അയ്യപ്പകേതന്മാർ താ
 മസിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലുംവെച്ചു നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ
 അനേകകാലമായി നിലനിന്നുവരുന്ന ഒരു വലിയ ചട
 ങ്ഗമാണ് അയ്യപ്പൻവിളക്ക്. വിളക്ക് കഴിക്കുക എന്നുള്ളത്
 വളരെ ചിലവുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. അവനവന്റെ ശ
 ക്തിക്കനുസരിച്ച് ചിലവുകൾ കൂട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും
 ചെയ്യും. വിളക്കുകഴിക്കുന്നതിൽ 'മുഴുവൻവിളക്ക്', അരവി
 ളക്ക്, കാൽവിളക്ക്, എന്നൊക്കെ പലഭേദങ്ങളുമുണ്ട്. എ
 ങ്കിലും നമ്മുടെ കഴിവുകൾക്കനുസരിച്ച് വേണ്ടതായ മാറ്റ
 ങ്ങൾ വരുത്താവുന്നതാണ്. അയ്യപ്പൻവിളക്ക് കഴിക്കുന്നവർ
 അഭീഷ്ടസിദ്ധി കൈവരുവാൻവേണ്ടിയും ഭോഷശാന്തിക്കു വേ
 ങ്ങിയും പ്രാർത്ഥിച്ചുനടത്തുന്നു. നേർച്ചകഴിക്കുന്ന അയ്യപ്പ
 ന്മാരും ധാരാളമാണ്. അയ്യപ്പന്മാർ സംഘംചേർന്നും ചില
 സ്ഥാപനങ്ങളും വഴിയായും, ചിലഭാഗത്തുകാർ പണപ്പിരിവു
 നടത്തിയും അയ്യപ്പൻവിളക്ക് കഴിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു മഹോ
 ത്സവമായി നടത്തുന്നവർ അനേകമായി വളർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്.

2 പാലക്കൊമ്പ് എഴുന്നള്ളിക്കുക എന്ന ചടങ്ങ്.

ഇത്ര നയനാനന്ദകരമായ ഒരു കാഴ്ച മറ്റൊരാൾക്കുവ
ത്തിലും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. പഞ്ചവാദ്യം അടങ്ങിയ
എന്നിവക്കു പുറമേ ഉടുക്കുകൾ കൊട്ടി സ്ഥലത്തു പല
ഫലങ്ങളിലുള്ള കഥകൾ വിവരിച്ച് പാട്ടും അതിനേ
ടൊപ്പം അയ്യപ്പൻ, ചാവറ, ഭഗവതി എന്നിങ്ങനെയുള്ള
കോമരങ്ങൾ നൃത്തംവച്ച് മുന്നിലും, അടുത്തുകൂടി സേവ
കൊണ്ട് പന്തങ്ങൾ പിടിച്ചുള്ള അയ്യപ്പന്മാർ കൂടിച്ചേർന്നു
സമീപത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും ദിശാമുഖം കേൾക്കും
പുറപ്പെടുന്ന കാഴ്ചയുടെ ഭംഗികളാൽ ഏതു നന്ദിശപരവാ
ദിയും കോറുമയിർ കൊള്ളാതിരിക്കുകയില്ല. പാലക്കൊമ്പ്
എഴുന്നള്ളിച്ച് വിളക്കുകഴിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിക്ക
ഴിഞ്ഞാൽ വെടിക്കെട്ടുകൾ നടത്തുന്നവർ ധാരാളമായുണ്ട്.
അതുമൂലം നേരം പുലരുന്നതുവരെ പലവിധ ചടങ്ങുകൾ
തന്നെ. അവസാനം ആഴിപൂജയുണ്ടെങ്കിൽ അതോടെ പരി
പാടി അവസാനിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമാ
യത് സ്വാമിയുടെ അത്തുതലിലാവിഭാസങ്ങൾ വിവിധരാഗ
ത്തിലും താളത്തിലും ചൊല്ലുന്നതിനാണ്. അയ്യപ്പൻപാ
ട്ടിന്റെ പ്രാധാന്യം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാണ്. ഇതിനു
വിളക്കു കഴിക്കുവാനുള്ള സംഘങ്ങൾ ഉണ്ട് പാട്ടുകൾ
ശരിക്കുപാടി അഭ്യസിക്കുകയും അതുപോലെ കോമരങ്ങൾ
താളത്തിനൊപ്പിച്ചു തുള്ളി വെട്ടു തടവുകൾ പഠിക്കുകയും
വേണ്ടതുണ്ട്. ഇവ പഠിച്ച പല യോഗക്കാരാണുണ്ട് കേരള

ത്തിൽ. ഇഖർ കേരളത്തിന്നു് പുറത്തു പോയും പരിപാടി
കൾ നടത്തിവരുന്നുണ്ടു്. ഇതിൽ ഓരോ യോഗക്കാർ ഉപ
യോഗിക്കുന്ന പാട്ടുകൾ പല മട്ടിലും താളത്തിലുമുള്ളതാണു്
എന്നു് മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിൽ മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ
സാധാരണ നടത്തിവരാറുള്ള പാട്ടുകളാണു് ഇതിൽ വിവരി
ച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ പരമ്പര
യായി ഉപയോഗിച്ചു് വിളക്കു ചഴിവാടുകൾ നടത്തിവരാറു
ള്ളവയാണു്. ഇന്നു് അതിൽനിന്നു് പല പരിഷ്കാരങ്ങളും
വന്നിരിക്കയാൽ നമ്മുടെ കഴിവുപോലെയും സൗകര്യംപോ
ലെയും നമുക്കു നടത്തിക്കാവുന്നതാണു്. ഇതിലെ പാട്ടുകൾ
നിങ്ങൾക്കെല്ലാം പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും കേട്ടുപരിചയ
മുള്ളവയും വളരെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാവുന്നവയുമാണു്.
ഇതിൽ, ഭഗവാന്റെ അത്ഭുതലീലകൾ അടങ്ങിയ പലപാട്ടു
കളും ചേക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതു് അടുത്ത
പതിപ്പിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണു്.

3. അയ്യപ്പൻപട്ടീന്ന തയ്യാറാക്കേണ്ട സാധനങ്ങൾ.

ചീരം	എണ്ണം	5
മുരൽ	"	3
ചുരിക	"	1
ശംഖ് (ഉരുളുവാനുള്ളത്)	"	1
വിത്തു്	ഇടങ്ങഴി	3½
പച്ചരി	"	2½
കരുത്തരി	"	2½
നാളികേരം	എണ്ണം	8
ഇളനീര്	"	7
കുറയ്ക്കുക കട്ടിയാവ്	മുഴം	7
കുറുപ്പ് കച്ച	"	7
വാൽക്കണ്ണാടി	എണ്ണം	1
പാൽക്കിണ്ടി	"	1
പുതുപ്പണം	"	1
നീലവിളക്ക്	"	5
തൂടുവിളക്ക്	"	4
ചരായ്	"	1
ചങ്ങലവട്ട	"	1
താലം	"	2
പൂജാപാത്രങ്ങൾ		
പശുവിൻനെയ്യ്	നാഴി	1½
നല്ലെണ്ണ	ഇടങ്ങഴി	2

കൊട്ടെണ്ണ	ഇടങ്ങഴി	2
തിരിന്റുവു	കെട്ടു	12
പശുവിൻപാൽ	നാഴി	1
ശക്കര	ഇലാം	1
പഴം	എണ്ണ	50
കല്ലെണ്ടം	പലം	2
മുന്തിരിങ്ങ	പലം	2
ഏലക്കായ തരി	ഉറപ്പികരുക്കം	1
ചെറുനാരങ്ങ	എണ്ണ	4
കരുമ്പു	ഇണ്ടം	1
തേൻ	നാഴി	1
കുളിപ്പഴം	എണ്ണ	25
കർപ്പൂരം	കുട്ടു	5
സാമ്പ്രാണി	പലം	1
ചന്ദനത്തിരി	എണ്ണ	50
തെങ്ങിൻപൂക്കുല	"	2
കവുങ്ങിൻപൂക്കുല	"	5
വാഴപ്പിണ്ടി	"	11
തെങ്ങിൻകൂമ്പു	"	15
അവിള	ഇടങ്ങഴി	2½
മലരു	പറ	1
പൊരി	"	1
പൊരിക്കുല	ഇടങ്ങഴി	2½
വാഴയില	എണ്ണ	15
പുഷ്പം	വട്ടി	1
മുട്ടി	മാരു	25

പനയുടെ കുന്നത്താല	എണ്ണം	5
പിറത്തിങ്കൽ കാണിയ്ക്കു പണം ഉറപ്പിക		11
ഭൂറപ്പണം	"	1
തിരുവടയാട	എണ്ണം	1
പള്ളിവാറം	"	1
ചെമ്പുകടം	"	1
കിണ്ടി	"	2
പലക	"	1
ഭക്ഷിണപണം	എണ്ണം	5
കുളഭം	കുട്ട	1
പഞ്ചസാര	റാത്തൽ	2
മാറു്	എണ്ണം	9
വെററില	പലം	2
അടയ്ക്ക	എണ്ണം	15
പുകയില	പലം	12
പഴുക്കക്കല	എണ്ണം	4

നെയ്യപ്പം }
പായസം }

4. കെട്ടുനിറയ്ക്കു് തെയ്യാറാക്കേണ്ട സാധനങ്ങൾ മുൻകെട്ടു് (മുദ്രക്കെട്ടു്)

പച്ചരി	നാഴി	2½
കർപ്പൂരം	പെട്ടി	1
ശക്കര	റാത്തൽ	1
കുല്ലിണ്ട	പലം	1

മുന്തിരിങ്ങ	പലം	1
കുളിപ്പഴം	എണ്ണം	12
അവിൽ	നാഴി	1
മലരൂ	നാഴി	1
മലർപ്പൊടി	"	1
മഞ്ഞറുപ്പൊടി	പലം	1
സ്വണ്ണതാലി	എണ്ണം	1
ചുരിക	"	1
നൈതേങ്ങ	"	1
പതിനൊട്ടാംപടിയീൽ ഏറിയു വാൻ നാളികരം		1
നെല്ല്, തുളസിപ്പൂവ്, കരുമുളക് ഇവ ഇലയിൽ ചൊരിഞ്ഞതുകൂട്ട്		1
കാണിപ്പണം		1
ചന്ദനത്തിരി	കെട്ട്	1

5. പിൻകെട്ട്.

പുഴുക്കലരി	ഇടങ്ങഴി	2
ചെറുപരുപ്പ്	നാഴി	1
തുവരപ്പരുപ്പ്	നാഴി	1

ഉപ്പ്, കരുമുളകുപൊടി, മസാൽപൊടി, ജീരകപ്പൊടി, പെരുങ്കായം, സമ്മന്തിപ്പൊടി, പച്ചി, പപ്പടം, മലരണ്ട, പഞ്ചസാര, കാപ്പിപ്പൊടി, റവ, ഏലക്കായത്തരി, ശക്കര, ചെളിച്ചെണ്ണ, നെയ്യ്, നാളികരം, പമ്പസുദ്ധയ്ക്ക കായ് കുറികൾ,

പാത്രം, കയില്, ടീസ്പൂൺ, ഗ്ലാസ്സ്, പായ, ക
യിളി, വിളക്ക്, 1 എണ്ണം വീതം.

6. അയ്യപ്പഭക്തന്മാർക്ക് സദ്യക്കു തയ്യാറാക്കേണ്ട
സാധനങ്ങൾ.

അരി	പറ	1½
മഞ്ഞരം	പലം	1
നേന്ത്രക്കായ	എണ്ണം	50
ചേന	തൂലാം	1½
ഇളവൻ	എണ്ണം	3
പടറുകായ	"	25
പച്ചമത്തങ്ങ	"	1
പഴുത്ത മത്തങ്ങ	"	1
പച്ചാവള്ളരിയ്ക്ക	"	5
കയ്യക്ക	എണ്ണം	25
വഴുതിനങ്ങ	"	50
കൊത്തവരയ്ക്ക	ഇടങ്ങഴി	2
കുപ്പൽമുളക്	പലം	5
കുരുമുളക്	നാഴി	1
കടുക്	ഇടങ്ങഴി	1½
വെളിച്ചെണ്ണ	ഇടങ്ങഴി	5
നാളികേരം	എണ്ണം	75
ചെറുപയറ്	ഇടങ്ങഴി	2
പപ്പടം	കെട്ട്	1½
ഇഞ്ചി	റാത്തൽ	1½

തൈൽ	പറ	3
പച്ചകൊത്തമല്ലിതഴ	പലം	2
പളി	റാത്തൽ	5
ഇടിച്ചക്ക	എണ്ണ	6
ജീരകം	നാഴി	1½
ഉലുവ	"	1½
കൊത്തമ്പാലരി	"	2
പച്ചമുളക്	റാത്തൽ	3
പെരുങ്കായം	ഉറപ്പികുക്കം	2½
തക്കാളിപ്പഴം	റാത്തൽ	3
തുവരപ്പരുപ്പ്	ഇടങ്ങഴി	4
ശേതമ്പ്	ഇടങ്ങഴി	4
കടലപ്പരുപ്പ്	നാഴി	3
ഉഴുന്നപരുപ്പ്	"	3
ശക്കര	തുലാം	½
പഞ്ചസാര	"	¼
പൂരിപഞ്ചസാര	പലം	3
ചുക്ക്	ഉറപ്പികുക്കം	5
ഏലത്തരി	"	2
പച്ചരി	"	3
പൂവൻപഴം	എണ്ണ	50
ചെറുനാരങ്ങ	"	5
നെയ്യ്	നാഴി	3
വാഴയില	എണ്ണ	150
ഉപ്പ്	ഇടങ്ങഴി	4½
ഉരുളക്കിഴങ്ങ്	റാത്തൽ	6
മുരിങ്ങക്കായ	എണ്ണ	50

7. ശരണവിളികൾ.

1	സ്വാമിയേ	ശരണമയ്യപ്പാ
2	ഹരിഹരസുതനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
3	മോഹിനീസുതനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
4	പന്തളരാജകുമാരനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
5	താരകബ്രഹ്മമേ	ശരണമയ്യപ്പാ
6	മലഗിരിവാസനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
7	പൊന്നമ്പലവാസനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
8	എരുമേലിൽ ശാസ്താവേ	ശരണമയ്യപ്പാ
9	മദഗജവാഹനനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
10	കരിപ്പുലിവാഹനനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
11	കർപ്പൂരപ്രിയനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
12	സേവിപ്പവർക്കാനന്ദമൂർത്തി	ശരണമയ്യപ്പാ
13	മാളികപ്പുറത്തമ്മലോകമാതാവേ	ശരണമയ്യപ്പാ
14	എടക്കെട്ടിൽ വാവരേ	ശരണമയ്യപ്പാ
15	കൊച്ചുകുത്തസ്വാമിയേ	ശരണമയ്യപ്പാ
16	കരിമലകുറുപ്പസ്വാമിയേ	ശരണമയ്യപ്പാ
17	ഓങ്കാരപൊരുളേ	ശരണമയ്യപ്പാ
18	വില്ലാളിവിരനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
19	വീരമണികണ്ഠനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
20	ഭൂലോകനാഥനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
21	ഭൂമിപ്രപഞ്ചനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
22	അന്നപരിപാലനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
23	സത്യമായപതിനെട്ടാംപടിക്കടയന്നാഥനേ	ശരണമയ്യപ്പാ
	ഹരിഹരസുതനാനന്ദപിത്തനയനയ്യസ്വാമിയേ	ശരണമയ്യപ്പാ

8 ഗണപതി.

നാലാം താളം.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ എന്നു വന്ദിക്കുന്നെൻ
ഇന്ദ്രഭൂതർപദം ചിത്തേ പിരിയാതെ വന്ദിക്കേണം
കരിമുഖൻ ഗണപതി പദതളിർ തൊഴുതു ഞാൻ
അരിപൊരിമുളമവിൽ പയറെന്നിവ പലതരം
കരുണാസാഗരമായ നിനക്കിന്നതരുനു ഞാൻ
വരണമിക്കളത്തിൽ നി തരണം നിൻകൃപാലേശം
ഹരിഹരസുതൻ തന്റെ ചരിതങ്ങളുരപ്പാനായ്
പരമാസ്തികൃമോടിനു മരുവുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്
ഗിരിജാ കാന്തജാ നൽകവരങ്ങൾ സംശയമെന്നു
ചരണസേവകന്മാർക്കു കരുണാവാരിധി! ദേവ!
സുരന്മാർ കിന്നരന്മാർക്കും ചരന്മാർ ചാരണന്മാർക്കും
നരന്മാർ പന്നഗങ്ങൾക്കും ശരണം നിൻപദം നാനും
പരമീശാഭ്യുനന്ദനസുരേന്ദ്രാഭ്യഭീവന്ദന
ഗിരിജാനന്ദന! ദേവ വരിക വാഴ്ത്തരികിൽ മേ!
അടിയങ്ങളറിയാതിങ്ങബലം ചെന്തവയെല്ലാം
മടിയാതെ പൊറുത്തിന്നവരും നൽക ഗണേശ! നീ.

9. ഗണപതി.

എണ്ണിച്ചുഴാടി (അഥവാ) രൂപതാളം

- 1 ഹരിഹരനാം പാർവ്വതികാന്തൻ
കരിരൂപമായി കാണാം തന്നിൽ
ശ്രീപാർവ്വതി പിടിയുമായി പിഞ്ചെ
കാണത്തിൽ നടന്നുകളിച്ച്
ഗജരൂപം പൂണ്ടു് രമിച്ചൊരുനാളിൽ
ഗണപതിവന്നു് ഉത്ഭവം അവിടെ
ണത്താരിലെ മാനിനിസുതനിന്നു
ഭക്ഷണത്തിന്നു് എന്തൊരു വിഭവം
പകുത്തുളും പുതിയവിൽശക്കര
പത്തഞ്ചു് കുടമതിൽ തേനും
താലം പൊടിപൂശിമിനുക്കിയ
താലം തന്നിൽ വെച്ചുതരുമ്പോൾ
യെൻ താപം അകറ്റവതിന്നായി
കുങ്കിമുഖവൻതുണയായിവരണം
നാണം കളഞ്ഞു് അമൃതം ഭൂജിച്ച്
കവിഷ്കവരം അരുളുകാഗണനെ
മനുബുദ്ധി ഒഴിച്ചുടിയത്തിന്നു്
വരമരുൾകാ ഗണപതിനാഥ
ഹരിയോഹര, ശങ്കരസുതനെ
അടിയനിതാ പദതളിർതൊഴുതേൻ.

(തൃപുടതാളം)

- 2 പണ്ടു് പരമശിവൻ പാർവ്വതിയെ
 വിവാഹം ചെയ്തിട്ടങ്ങൊന്നിനും
 വാണവൻമലാമുകളിൽ കാട്ടു്
 തകർത്തൊടിച്ചു ഭൂജിച്ചനാഥം
 കുളുത്തജലം കോരീട്ടൊഴിക്കയും കുളി-
 ചൊട്ടജലമപ്പോൾ ഭൂജിക്കയും
 കുളിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ തറച്ച കാമശരം
 പിടിച്ചു പാർവ്വതിയെ പുണർന്നീശൻ
 കൺമയങ്ങി മുഖാകുറുത്തുടൻ
 ഉദരം വീർത്ത് കണ്ടപ്പൊഴെ
 ചന്ദ്രശേഖരനായ ശങ്കരൻ
 വിളിച്ചുചോദിച്ചാനുമയൊട്ടു്
 ബാലികാകലമെന്തവിമൽപ്രിയെ
 ചാർശീലെ നിനക്കെന്ത്
 എനിക്കുഗർഭവും തികഞ്ഞു നാഥപത്ത്
 പ്രസവകാലം അടുത്തുപോയി
 പ്രസവകാലം അടുക്കും നേരത്തു്
 ഓലം ആരോടുപറയും ഞാൻ
 ഇത്തരം പറഞ്ഞൊട്ടു ദിക്കു്
 നടന്നുചെന്നപ്പോൾ പ്രസവിച്ചു.
 പെറ്റ പൈതലെ കണ്ടാലെത്ര
 വിചിത്രമെന്നെ പറയാവതും

ഒട്ടുകരിരൂപം ഒട്ടനരരൂപം
 വട്ടമാഞ്ഞ വയറത്
 കുത്തടിവെള്ളക്കൊമ്പ് രണ്ടു്
 നിറം കറുത്തശരീരവും
 ശങ്കരനുടെ പുത്രനാണെന്ന്
 ലോകം മൂന്നും പ്രസിദ്ധമായി
 ഇങ്ങിനെയുള്ള വൻകരിവരൻ
 അമൃതിനായി മലർശർക്കര
 കട്ടിത്തേനൊടു കൊട്ടത്തേങ്ങയും
 കട്ടയായുള്ള വെള്ളവിൽ
 നീളമായ കരിമ്പിൻ ചാറതിൽ
 പാലിളന്നീർപഴങ്ങളും
 ഒക്കെവെച്ചു് നമിക്കും നേരത്ത്
 ഇഷ്ടമായിവരും അരുളണെ
 വാണി ദേവിയും തുഞ്ചനും ഗുരു-
 നാഥനും തുണയാകണം
 ഹരിഹര! ശിവ! കനകപുരഹര!
 പരമശിവസുത! കൈതൊഴാം.

10. ലക്ഷ്മി (അഥവാ) സരസ്വതി.

മുത്താളം

സരസ്വതീ ദേവീതന്റെ
ഇരിപ്പും പദവികൾ ചൊൽവാൻ
മലയാളം പരദേശം
ഇരുന്നാടങ്ങൊരുപോലെ
ചെന്താമരപൊയ്ക്ക തന്റെ
മലർക്കല ഇതളിന്മേൽ
സംഗീതവും പാടി ആടി
ഇരിക്കുന്നു അമ്മാദേവി
ഇരവതിനാൾകഴിഞ്ഞു്
അശപതിനാൾ അസ്തമിച്ചു
ഏഴരനാഴിക രാവുചെല്ലുമ്പോൾ
എഴുന്നള്ളത്തമ്മാദേവി
അമ്മ ദേവി എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ
എന്തെല്ലാം അടയാളങ്ങൾ
കൊമ്പ്, കഴൽ, താളം, ചെണ്ട
മുഴങ്ങുന്ന പള്ളിശ്ശംഖ്
കുറയാതെ പതിനെട്ടു്
തിരുവാദ്യം അടിപ്പിച്ചു്
ആറുവേലാ കൂത്തുകാണാൻ
ഭാരികന്റെ കോട്ടുകാണാൻ

ആറുവക്കത്തെയുന്നള്ളി
കളികുമെന്നമ്മ ദേവി
പാരിലൊക്കെ പുകൾപൊക്കും
കൊടുങ്ങല്ലൂർ അമർന്നീടും
ഭഗവതി കാവിലമ്മേ
മലരടി തൊഴുന്നേൻ
അടിയങ്ങളിതാപാദം
ഒക്കെകൂപ്പി സ്തുതിക്കുന്നേൻ
ദേവി നമോ നമഃ
പാദം നമോസ്തു തേ

11. പാലാഴിമഥനം.

മാണിമാളും വിരിഞ്ചനും വ്യാസനും വാണീടേണ
[മെന്നുള്ളത്തിലെപ്പൊഴും
ഗണനാഥനും കൃഷ്ണൻതുരുനാഥൻ ഇണയ്ക്കേണം
[കവിക്കിന്നുസന്തതം
പാലാഴി പണ്ടുമുത്തികിറുമുന്നമായ് ലീലാകോലാഹല
[ത്തോടൊരുമിച്ചു്
ദേവകിൾ തന്റെ താപമൊഴിപ്പാനായ് മഥനത്തെ
[ചെയ്യിപ്പിച്ചോരുക്തമ
പറഞ്ഞീടുവാൻ പാരംപണിയത്രെ! പറവാൻ
[പണിപാരംപണീദ്രനും,
ചരക്കത്തിൽ പറയുന്നു ഞാനിപ്പോൾ തുരുനാഥൻ
[ഇണയ്ക്കേണം സന്തതം.

ഒപ്പംസാമുനി താനങ്ങൊരുദിനം പാർത്തീയതി

[തന്നെയുംസേവിച്ചു]

പരമമായവരത്തെഗ്രഹിച്ചുടൻ സസ്തിതം മരുവിട്ടും

[ഭഗവാനെ,

ചെന്നൊരുദിനം മാമുനിപുറംഗവൻ ഇന്ദ്രഭോകം

[പ്രവേശിച്ചാനന്നേരം

വിസ്തൃയങ്ങളിതോരോന്നുകളിട്ടു സസ്തിതംനടന്നീടും

[ഭഗവാനെ,

ചെന്നൊരുദിനം പുകാവിചന്നേരം നിന്നുകൂടി

[കളിയുന്നനാരിമാർ

വാട്ടമറുക്കുമായവരിച്ചവർ കൂട്ടമിട്ടുകളിച്ചു

[വരാക്കുന്മാരും

കണ്ടു മാമുനിതന്നെയും ദേവിമാർ മണ്ടിച്ചെന്നു

[തൊഴുതു കുതുഹലാൽ

നന്നാകെന്നു മുനിയരുവിചെയ്തപ്പോൾസൗന്ദര്യ

[മവക്കേററുമുണ്ടായി.

അന്നതിലൊരു കന്യകചെന്നുടൻ മന്ദമങ്ങൊരു

[മാലയുംകെട്ടിട്ടു

മാമുനിക്ക് തൊഴുതു കൊടുത്തപ്പോൾ മാമുനി വരും

[മേൽമേൽ നൽകിനാൻ.

ചെന്നതു മുനിവാസവൻതൻഗൃഹമെന്നിന്നവന്നുടൻ

[വന്ദിച്ചു ദേവേന്ദ്രൻ;

മാലയും മുനിയീറ്റുന്നനൽകിനാൻ ചാലവേ മാല

[വാങ്ങിക്കൊണ്ടിറ്റന്നും;

ഗജത്തിൻ കഴുത്തറിവസിക്കുമ്പോൾ ഗജമസ്തകെ
 [മാലവെച്ചിറുനം
 ചാലവേ മുടികെട്ടുന്നനേരത്തു മാലതന്മേൽ
 [നിറഞ്ഞിതുവണ്ടുകൾ
 ഭന്തിരാജൻ പരിഭ്രമത്താലപ്പോൾ അന്ധാളിച്ചു
 [ഞെട്ടത്തിതുമാധുവു
 ഭിന്നമാക്കിക്കളഞ്ഞതുകണ്ടതിനൊന്നു കോപിച്ചരുൾ
 [ചെയ്തമാമനി.

(വൃത്തം മാറി)

കഷ്ടമതികഷ്ടമതല്ലൊ? ഇന്നിതു നീ ചെയ്തതു പാത്താൽ
 കല്പകവൃക്ഷാദികൾ പലദിവ്യങ്ങളുമുണ്ടായതുകൊണ്ടു്
 ധിക്കാരംനമ്മോടിഹനീചെയ്തതു കൊണ്ടായതുമൂലം;
 അധികമതായുള്ളൊരഹമ്മതിയുള്ളിൽ നിനക്കുള്ളതു
 [കൊണ്ടു്;
 ജരയോടനരവ്യാധികളുണ്ടായ നരനെപ്പോലെ
 [വസിച്ചീടുകനി;
 ദനുജന്മാരോടും തോററിട്ടവനിയിൽ വാണീടുകവേണം
 ഇങ്ങിനെ മനിയരുൾചെയ്തു കേട്ടന്നേരത്തിറുന
 [മപ്പാൾ;
 വിരവിനൊക്കെടിമലർ തൊഴുതിട്ടറിയിച്ചു
 [വസ്ഥാദികളെല്ലാം
 അറിയാതടിയൻ കന്തളമായതിനെച്ചീക്കിയുലർത്തി
 [കേട്ടെന്നേരം

ഭക്തിവരൻ മാധ്യം ഖണ്ഡിച്ചാശ്ചകുഞ്ഞതു കഷ്ടമതല്ലൊ
ആയതിനാലടിയനു ശാപത്തിനു മോക്ഷം തന്നീടുക

[വേണം.

ഇങ്ങിനെ ദേവേന്ദ്രനുരച്ചതുകേട്ടരുപൊയ്ക്കിരുമനിയും
ആയതിനൊരു കൗശലമുണ്ടായതിനെ ചെയ്തീടുക

[നീ വൈകീടാതെ

അലകടലതിൽ മഥനം ചെയ്യാലമൃതത്തിൽനി

[നുള്ളവായിടും.

അമ്മമെടുത്തുടനാശ ഭജിച്ചാൽ ഉടനെ

[ജനനരവ്യാധികുന്തിനും;

എത്തിടുമതെങ്കിലതിന്നുള്ളൊരുയുകതിയുമുട

[നപദേശിയ്ക്കാം.

മന്ദരമമ്മത്താക്കിക്കൊണ്ടുടനെ പാശം വാസുകിവേണം;

അസുരകളൊടുസന്ധിച്ചീടുകിലെ ആയതു സാധിച്ചീട്;

ആയതിനൊരുവഴിമൊഴിയുംചിന്തിയ്ക്കുകനിയ

[മതിപ്പോരും.

ഇങ്ങിനെയരുപൊയ്ക്കി മുനിവരനവിടെ

[മറഞ്ഞൊരുസമയം;

ശക്രനമതികണ്ഠിതമോടെ തന്നുടെ പുരി പൂക്കുവസിച്ച്;

അക്കാലത്തസുരാദികൾ അതികടിലതയകതാരിൽ

[നിനച്ചു;

ഉഗ്രന്മാരവർ മാബലിയൊടു ചെന്നമരാപുരി പൂക്കു

[വസിപ്പും

അമരാരികളമരകൾ തമ്മൊടുസമരത്തിന്നങ്ങെതിരിട്ടു.

അസുരകളൊടു തേറ്റമരന്മാർ അതിലേഭംപൂണ്ടുവസിച്ച്.

അസുരകൾ ചെന്നമരാപുരത്തിൽ അതിമോദം

[പൂണ്ടുവസിച്ച്

(വൃത്തം മാറി)

39225

അക്കാലം ദേവകളും അതിവേദം പുണ്ടുനെ
 ബ്രഹ്മാവൃത്തനോടറിയിച്ചിതുവൃത്തം
 ബ്രഹ്മാവുപരമധൂഡൻ ദേവകളോടുകൂടി,
 മുക്കണ്ണൻ തന്നോടറിയിച്ചിതുവൃത്തം.
 മുക്കണ്ണൻ ബ്രഹ്മാവു ദേവകളോടുകൂടി
 പാലാഴിപക്കടനറിയിച്ചിതുവൃത്തം
 ദേവകളുടെ താപംതീർപ്പതിന്നായുടനെ,
 മുത്തികൾ മൂന്നുമടനോത്തുടൻ നിരൂപിച്ചു,
 മന്ദരം മത്താക്കി വാസുകി പാശമാക്കി,
 ദേവകളേയുമസുരകളേയും കൂടിവേഗാൽ,
 ക്ഷീരാണ്ണമന്ദനം ചെയ്യിപ്പിച്ചൊരു സമയെ,
 അന്നതിൽനിന്നുളവായി അന്നവധിനവരത്നം
 കല്പകവൃക്ഷം കാമധേനു കനകാംഭോജം,
 ഉടനളവായിവന്നു അമൃതത്തിൽ നിന്നുടനെ.
 അമൃതെടുത്തുടൻ മന്ദനം മാറിയനേരത്തിങ്കൽ;
 മുത്തികൾ മൂന്നുമടൻ ദേവകളറിയാതെ,
 അസുരകളുമൃതെടുത്തങ്ങവരുടെ പുരം പൂക്കു്;
 അമൃതുകാണായ്ക്കുമൂലം ദേവകൾ ദുഃഖിതരായ്
 അതുപൊഴുതുടനെ മുകിൽവണ്ണനങ്ങഴുന്നള്ളി
 മോഹിനീവേഷംപൂണ്ടങ്ങസുരകൾ പുരം പൂക്കു്,
 മോഹിനീയാളെക്കണ്ടങ്ങസുരകൾ ഉരചെയ്തു.
 വരിക! പൂമകെ! നീയുമുതു വിളമ്പിടുക!
 ഞങ്ങളിലൊരോഹരി നീയും ഭജിച്ചിടുക;
 അസുരകൾമൊഴികെട്ടങ്ങരൾചെയ്തിമോഹിനീയാൾ,

38882

ഞാനൊരു നാരീമണി ബാലികയാകയാലെ,
 നാണംപെരുതെന്നിയ്ക്ക നിങ്ങളുടെനേടുവിൽ
 വന്നുടനമുതുവിളമ്പീടുവതിന്നായി;
 കണ്ണുച്ചുട്ടൻ രണ്ടുപന്തിനിരക്കെന്നിങ്ങി,
 കണ്ണുതുറന്നിടാതെ അമുതുളുജിച്ചീടുവിൻ;
 ഏതുമടിയ്ക്കാതെ അമുതുവിളമ്പുവൻ ഞാൻ;
 ഒക്കേതിലുടനൊടുക്കം കണ്ണുതുറന്നവർ
 ഒട്ടുംമടിയ്ക്കാതെനിഷ്ഠയായ് വാഴുവൻഞാൻ -
 മോഹിനിയരുൾകേട്ടങ്ങുസുരാദികൾ മോഹിതരായ്,
 കണ്ണുച്ചുട്ടൻ രണ്ടുപന്തി നിരക്കേതെന്നെ;
 കണ്ണുതുറന്നിടാതെയമുതുളുജിച്ചീടുവിൻ,
 അതുപൊഴുതുടൻ മായയമുതെടുത്തുടൻ നടന്നു,
 വേഗേന ചെന്നുടനെ ദേവകൾപുരം പൂർ
 അസുരന്മാരെ ജയിച്ചീട്ടമുതുടൻ കൊണ്ടുചെന്നു,
 ദേവകൾക്കുടൻനൽകി യാധിയെത്തീർത്ത ദേവൻ;
 ദേവകളുമുണ്ടു ജരനരതീന്ദ്രനെ,
 ദേവകൾ ദേവലോകേ ചെന്നുടൻ സുഖിച്ചിരുന്നു.

(പുത്തം മാറി)

കണ്ണുച്ചുട്ടിരുന്നുവലയുന്ന പൊണ്ണന്മാരസുരാദികളെന്നേരും
 മാനിനീമണിയാളെ വിളിച്ചുടൻ ദീനതയോടരുൾചെയ്തു

[വേഗത്തിൽ,

പന്തെക്കുംമുഖയാളെ! മനോഹരേ! ബന്ധുരാംഗനേ!

[വേഗംവരികെടൊ,

ദേവകളിടാവന്നീടുമുന്നമെ ദേവി! നീയമൃതാശുവിളമ്പുക
 ഇത്തരംപറഞ്ഞയ് വോടസുരകൾ സതപരം കൺതുറന്നു
 [നോക്കുന്നേരം

കണ്ടതില്ലമുതേതുമേ മോഹിനിയ്ക്കിണ്ടൽ പുണ്ടസുരാടി
 [കളുന്നേരം

ആരിതീവണ്ണംചെയ്തുമന്നേരം പാരാതെ ചിന്ത
 [ചെയ്തോരുനേരം

ചെയ്തുമതിവിഷ്ണുഭഗവാൻ ചെയ്തയില്ലമററാരു
 [മതിങ്ങിനെ

പാകശാസനനാദികളോടിന്നു പോകുപാരിനു
 [ചൈകാതെന്നാമിപ്പോൾ

ഇത്തരംപറഞ്ഞയ് വോടസുരകൾ സതപരംചെന്നു
 [ദേവകളോടേറു.

മോരമായുള്ള യുദ്ധകാലാഹലം പാരിലാക്കും
 [പറഞ്ഞാലൊടുങ്ങിടാ,

ചക്രപാണിതൻചക്രമതേററിട്ടു വിക്രമനാരനകം
 [മരിച്ചുപോയ്

ചക്രമേറുമരിച്ചുമാബലി ശുക്രൻചെന്നടൻ
 [ജീവിപ്പിച്ചുനേരം

—o—o—o—

(വൃത്തം മാറി)

നാരദമുനിതാനുമന്നേരം പാരാതങ്ങഴുന്നള്ളിനാൻ;
 ചെന്നുകൈലാസംപുക്കുമാമുനി ചന്ദ്രമൂഡനെ കേൾപ്പിച്ചു;
 ചന്ദ്രശേഖരൻ പാവുതിയൊടും മന്ദമങ്ങഴുന്നള്ളിനാൻ.
 ചെന്നു വൈകുണ്ഠംപുക്കു നാഥനെമന്ദമെന്നിയെ കണ്ടുടൻ

ഇശനോടങ്ങരുളിമാധവൻ ആശ്ചര്യംതവവന്നതും;
 എന്തുമുഖംഗിരിമകളൊടും ഹന്ത! യിങ്ങെഴുന്നള്ളുവാൻ.
 വേഗമങ്ങരുൾചെയ്തുവേണമെ; നാഗദ്രഷണ! വൈകാതെ
 കേട്ടുടൻനാഗദ്രഷണനരുൾചെയ്തു മാധവൻതന്നോടും
 ദേവകൾക്കുഴൽതീർപ്പതിന്നായി ദേവ! പൂണ്ടൊരു

[വേഷത്തെ

കാണാനാഗ്രഹംപാരംമാനസെ കാർമുകിൽവണ്ണ!

[കാട്ടെടൊ

ഇങ്ങിനെയരുൾകേട്ടുമാധവൻ ഗംഗാകാന്തനോടരുളിനാൻ
 ദേവിയോടൊരുമിച്ചുവാഴുമ്പോൾ ദേവ! രൂപത്തെക്കാട്ടുവാൻ
 നാണമുരുന്നതിയ്ക്കു മാനസെ എണേൻമിഴിരൂപത്തെ;
 ഇങ്ങിനെയരുൾകേട്ടുശങ്കരൻ അംഗനാമണിയോടുമായ്
 വേഗമങ്ങെഴുന്നള്ളി കൈലാസംനോക്കി; യന്നേരം

[മാധവൻ.

ചെന്നൊരുമലപുക്കു നല്ലൊരുസുന്ദരിവേഷം പൂണ്ടുടൻ
 മണ്ഡപമതുത്തോററിമാധവൻ വണ്ണമാലയും മൂടിനാൻ;
 മീനൽപോലെവിളക്കുംമേനിയും കന്നൽനേർമിഴി

[രൂപത്തെ

പാർത്തികളിച്ചു ചിത്തുകൾപാടിയാടി വസിയ്ക്കുമ്പോൾ;
 പാട്ടുകേട്ടുടൻ ചന്ദ്രശേഖരൻ പെട്ടെന്നങ്ങെഴുന്നള്ളിനാൻ
 ചെന്നുമണ്ഡപംതന്നിൽപുക്കുടൻ സുന്ദരിയാളെക്കണ്ടിതു.

12. ശാസ്താജനനം

(വൃത്തം: മാറി)

മിന്നൽക്കൂട്ടംപോലെ വിലസീടുന്ന കുന്നൻനേർമിഴിയെ

[കണ്ടൊരുനേരത്തു]

കാമബാണങ്ങളേറ്റുവെച്ചതുപോയ കാമവൈരിയു-

[മെന്തൊരുവിസ്മയം;

കോമളാംഗിയോടീവണ്ണമെല്ലവെ, സോമശുഖര-

[നൊന്നങ്ങുണർത്തിച്ചു

കാമിനീകലമെഴുലികേ! മോഹിനീ, കാമദേവദേവതെ!

[മുദാ

മാനസംതെളിഞ്ഞെന്നുകിടന്നു മാലുതീരംവണ്ണം

[പുണർഭരണമെ!

ഇത്തരംപറഞ്ഞയമ്പോടടുക്കുമ്പോൾ മത്തഗാമിനി

[ചിന്നെയുംമാടിനാൾ.

ഉദ്ഭോഗത്തൊടുചിമ്പേഗിരീശനും ഉദ്യാനംതോറും

[മണ്ടിനടക്കയും;

ബിംബംകണ്ടും, പ്രതിബിംബംകണ്ടിട്ടും, ഉന്മദമായ

[രൂപമതോർത്തിട്ടും,

സംമുഖംപൂണ്ടിടയ്ക്കിടെനിൽക്കയും സംഭോഗത്തിന്നു

[മെല്ലെന്നുകയും

പാരിശ്വര്യംഇശ്വരൻതന്നുടെ പാരവശ്യംപറവാൻ

[പണിപണി.

ആകലപ്പെട്ടുമണ്ണമോഹിനിയുടെയമ്പോടഴിഞ്ഞു-

[പോയന്നേരം.

സ്ഥാനനാമം പഴുതായിവന്നില്ല, സ്ഥാണുപോലുടൻ

[നിന്നുപോയന്നേരം.

അനംഗൻതന്റെറമന്ദിരമായ് വോടെ ആനന്ദാംബുധി,

[കണ്ടുഗിരിശരണം.

കേശംമെല്ലെപിടിച്ചുകൊണ്ടെന്നേരും അബ്ജബാണം-

[മഹാനടമാടിനാൻ

ഫന്ത്! മോഹിനിതന്നെയും ഗിരിശൻ; അതുതാംഗിയെ

[പിന്നെയും പിന്നെയും.

പത്തുനൂറുപുണന്നോരനന്തരം ചിത്തസൗഖ്യം

[ഖളിച്ചു ഗിരിശനും;

ആശ്ചര്യങ്ങളിതോരോന്നെകണ്ടിട്ടു പുഷ്പവൃഷ്ടിയും

[ചെയ്തീതു ദേവകുറു

വിശ്വസംഹാരിതന്നുടെ ബീജത്താൽ, വിശ്വ

[മോഹിനിയുണ്ടായി ഗർഭവും .

ഗർഭമുററിതികഞ്ഞൊരുനേരത്തു് അൽപ്പഭാഷിണി

[തെല്ലൊന്നരുൾചെയ്തു

ശങ്കര! ശിവശംഭോ! ജയജയ! പങ്കജനേത്ര! പാലിച്ചു

[കൊള്ളണം.

സ്ഥാനമില്ല പ്രസവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ദീനതതീർത്തു

[രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

ആടൽകൂടാതെ പൊറുളവാകുവാൻ പീഡതീർത്തു

[വരമരുളീടേണം.

ഇഷ്ടിനെയരുൾകേട്ടൊരുശങ്കരൻ; അംഗനാമണിയാളോട

[ണഞ്ഞുടൻ.

സുന്ദരാംഗിയെ മെല്ലൊന്നണച്ചുടൻ ചന്ദ്രശേഖരൻ

[തന്റെറ നഖംകൊണ്ടു;

വിഷ്ണുതന്റെ തുടപിളന്നേരം വിശ്വത്തിങ്കൽ

[പിറന്നിതു ശാസ്താവ്!

അപ്പോഴശിവന്തന്നെപത്രനെ, കെൽപ്പോടെ

[തങ്കരത്തിലെടുത്തുടൻ;

ഗംഗയിൽകൊണ്ടുചെന്ന വീരവോടെ അംഗനാമണി

[യാളോടൊരുമിച്ചു;

നീരാടി ശുദ്ധികലശംകഴിച്ചാറെ പാരാതെങ്ങഴുന്നള്ളി

[പശുപതി.

പയ്യവെ, ശിവന്തന്നെപത്രനെ, കയ്യുപ്പെന്നെ

[നാമമരുൾപെയ്തു.

പാർവ്വതിയും, ഗിരീശനും, ശാസ്താവും, ജാതകെതുകും

[പൂണ്ടൊരുമിച്ചിട്ട്

പദ്മതാധിപമാമല പുകുടൻ സൈപരമായി

[വസിച്ചിതെല്ലാവരും

ഇങ്ങിനെയുള്ളവായൊരുശാസ്താവെ! എന്നഴൽതീർത്തു,

[പാലിച്ചുകൊള്ളണം.

ചന്ദ്രതകലരും ശ്രീശൈത്യുലക്കാവിൽ വാണിട്ടും

[പരദൈവമെ! പാഹിമാം!

ഹരിഹരശിവ! പതിനെട്ടാംപടി നമസ്സവിസൃത!

[തൊഴുതാം.

13. ശുർപ്പകൻ കവി

രൂപം (അഥവാ) എണ്ണിച്ചുഴാടി താളം

- 1 ഹരിതജഗണനാഥനും വാണിയും
 പിരിയാതെ മനം തന്നിൽ കുടികൊണ്ടു്
 ഹരിഹരസുതൻ തന്നുടെ സൽക്കഥ
 ഉരചെയ്യാൻ തുണചെയ്യണമിച്ഛാറും
 നരസുരന്മാരെ കൈമുടിപ്പാൻ
 പെരിയ ശുർപ്പകൻ തപസ്സുതുടങ്ങി
 ജലമതിൽ മുങ്ങി ഭൃംഗം ധരിച്ചു്
 ഇളകാത്തുള തപസ്സിലറച്ച
 താടിനീണ്ടു് മോടികറഞ്ഞു്
 മീശനീണ്ടു് ദിക്കുപടൻ
 മാർച്ചിലെരോമം കൂടിവളൻ
 കുറുമരങ്ങളിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു്
 കൈകാൽകളിൽ നഖമതുന്നീണ്ടു്
 കാനനത്തിൽ ശുദ്ധവുമായി
 ശുർപ്പകന്റെ തലമുടിജടയിൽ
 പല പല പക്ഷികൾ കൂട്ടവമച്ച
 മയിലും കയറിചേർമുളഞ്ഞു
 കയിലും കയറി കൂകിത്തുടങ്ങി
 ചുറ്റും കല പൂലി പന്നി സിംഹം
 വന്നുവലം വെച്ചുതുടങ്ങി
 ശുർപ്പകന്റെ തപസ്സുകൊണ്ടു്
 ശ്രീകൈലാസത്ത് ഉഷ്ണം തുടങ്ങി

ശ്രീകൈലാസത്തെ ഉണ്ണും സഹിയാതെ
പരമശിവൻ എഴുന്നള്ളി അവിടെ

നാലാംതാളം (അഥവാ) മുത്താളം

- 2 എന്തു എന്തെന്റെ ശുർപ്പകനാരെ
എന്തുതന്നിക്കളിമതമോഹം
എന്തു തന്നിക്ക് ആഗ്രഹമെന്നു്
അന്തകവൈരി ചോദിച്ചപ്പോൾ
ഇടുമിടെ കന്നൽപോലെ ചുകന്നൊരാൾ
കടുമിഴി രണ്ടും മിഴിച്ചുരചെയ്തു.
എൻവിരൽ കൊണ്ട് തൊടുന്നവരൊക്കെ
തിരുമരണത്തിനു് വരമരുളേണം
കന്നിമൊടെ ശിവൻ ആ വരം നൽകി
അഴകൊടസുരൻ ആ വരം വാങ്ങി
കൊടുത്തവരത്തിന്റെ തപസ്സലമറിവാൻ
പരമശിവനെ തൊടുവാൻ ചെന്നു
ഓട്ടുതപെടുകിയ ശുർപ്പകനാരെ
ചെട്ടന്നെന്നെ തൊട്ടീടരുത്
ചെട്ടെന്നെന്നെ തൊടുവാൻ വന്നാൽ
ഓട്ടാ ഞാനും നിന്നെ വധിക്കും
ഓട്ടനെ പേടിച്ചുനാഥൻ
വട്ടമിട്ടു് ഓട്ടം തുടങ്ങി
ഓടിപുരഹരൻ കാടൊടെപടലൂടെ
പാടി കൈലാസം പൂക്കു്

ചാടികൈലാസം വീട്ടു്
 ഓടി വൈകുണ്ഠത്തിലൊളിച്ചു.

ഏകം (അഥവാ) നാലാം താളം

3

അവിടെ ഇരുന്നിതു പരമശിവനും
 ശ്രീകൈലാസത്തെ വേലമുടക്കി
 ശാസ്തീചെയ്യുന്ന ഏന്ദ്രാന്തിരിയെ
 ശാന്തി പുജാവിളക്കുകൾ വേണ്ടാ
 മാലകെട്ടുന്ന വാരസ്യാരെ
 മാലകെട്ടി ചാതുര്യവേണ്ടാ
 ശംഖം തൂണു ശക്തന്മാരെ
 ശംഖം തൂണുവേണ്ടാ ഇവിടെ
 പാണികൊട്ടും പാവാണികളെ
 പാണികൊട്ടി പുജയും വേണ്ടാ
 ഉടുക്കിക്കുന്ന മലയാളികളെ
 ഉടുക്കിച്ചു് പാട്ടുകൾ വേണ്ടാ
 കോലടിക്കുന്ന കോൽപിള്ളേരെ
 കോലടിക്കളിപ്പോഷ്ടങ്ങൾ വേണ്ടാ
 പന്തടിക്കുന്ന പമ്പരപിള്ളരെ
 പന്തടിക്കളിതകർത്തികൾ വേണ്ടാ
 വെടിവെയ്ക്കുന്ന വേന്തന്മാരെ
 വെടിവെയ്ക്കുക വേണ്ടാ ഉഴുത്തിൽ
 വെടിവെയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ
 അസുരൻതാൻ ഇവിടെ വസിക്കും.

അസുരൻതാൻ ഇവിടെ വസിച്ചാൽ
 ശ്രീകൈലാസം ഝടുതിപൊടിക്കും
 മന്ത്രം തന്ത്രം പൂജ മുടക്കി
 പണ്ടേയുള്ള വേലമുടക്കി
 പണ്ടേയുള്ള വേലമുടക്കും
 കേട്ടേഴുന്നള്ളി മായാവിപ്പൂ.

രൂപം (അഥവാ) എണ്ണിച്ചുഴാദിതാളം.

4

ശ്രീകൈലാസത്തെ വേലമുടക്കും
 കേട്ടേഴുന്നള്ളി മായാവിപ്പൂ
 ആരാണു് ഏവരുമിതാണു്
 ശ്രീകൈലാസത്തെ വേലമുടക്കി
 മററാരുമല്ലാ മായാവിപ്പൂവെ
 പരമശിവൻ മുടക്കിയവേല
 എന്തു എന്തെന്റെ പരമശിവനെ
 ശ്രീകൈലാസത്തെ വേലമുടക്കി
 മററാന്നുമല്ലാ മായാവിപ്പൂവെ
 അസുരനുത്താൻ കൊടുത്ത വരത്താൽ
 ഓട്ടുമാർക്കു കൊടുത്ത വരത്തെ
 ഇഷ്ടമാർക്കുകൊടുക്കരുതാഞ്ഞതാ
 പാമ്പിനു പാൽ അമൃതം കൊടുത്താൽ
 പല്ലിനുവിഷമേറുകയേയുള്ളൂ
 തൻ വിദ്യകളൊക്കെ ഗ്രഹിച്ചാൽ
 തന്നോടു കയർക്കും പിന്നെ

ആയതുകൊണ്ടു പേടിക്കുമ്പോൾ
 അസുരനെ കൊലചെയ്തുവരാം ഞാൻ
 എന്നരുൾചെയ്തപ്പോൾ ജനയനൻ
 വിർവിൽധരിച്ചിതു പെൺമണിവേഷം

നാലാം താളം (അഥവാ മുത്താളം)

- 5 പൂങ്കുളം ചാടികളിയും കഴിഞ്ഞു്
 പുറുകിലാട തൈറിവെച്ചുടത്തു് ... (വീണ്ടും)
 അഞ്ജനംകൊണ്ടു കണ്ണുകളെഴുതി ... (വീണ്ടും)
 ചന്ദനംകൊണ്ടു കോൽകുറിഞ്ഞാട്ടു് ... (വീണ്ടും)
 ചാത്തു് ചിന്താരം പള്ളികൾ കത്തി ... വീണ്ടും
 തൈലംതൊട്ടു് തലയും മിനുക്കി ... ”
 ചന്തമേറും തിരുമുടികെട്ടി ... ”
 മന്ദാരമലർ മാലയണിഞ്ഞു് ... ”
 സുഗന്ധമാല മാറിലണിഞ്ഞു് ... ”
 വാരസ്പാരുടെ വേഷംധരിച്ചു് ... ”
 പുത്തൊട്ടിയൊന്നു് കയ്യിലെടുത്തു് ... ”
 പൂവുന്തേടി നടന്നിതു മായാ ... ”
 കയറരുതാകുന്നുകൾ കയറി ... ”
 ഇറങ്ങരുതാചോലയിറങ്ങി ... ”
 ആരുമില്ലാവനത്തിൽ ചെന്നു ... ”
 പൂക്കൾകൊണ്ടൊരു പന്തൽ ചമച്ചു്
 പൂക്കൾകൊണ്ടൊരു പന്തലകത്തു്
 പൊന്നമ്പലം തോറ്റിതുമായാ

പൊന്നമ്പലം തിരുനടയിൽ
 പൊന്നരയാൽ തോറ്റിയതുമാത്രം
 പൊന്നരയാൽ തൻ മുക്കിൽ
 പൊന്നുഴിഞ്ഞാൽ തോറ്റിയതു മാത്രം ... വീണ്ടും
 പൊന്നമ്മാനക്കായകൾ തോറ്റി
 പൊന്നമ്മാനക്കായയെടുത്തു ...
 പൊന്നുഴിഞ്ഞാൽ കയറിയിരുന്നു ... വീണ്ടും
 അമ്മാനാട്ടുകുളികൾ കഴിഞ്ഞു ...
 നല്ലതാമര വീണയെടുത്തു ...
 നല്ലരാഗം പാട്ടുകൾ പാടി
 നല്ലരാഗം പാട്ടുകൾ കേട്ടു
 ഓടിയണഞ്ഞിതു ശുർപ്പകന ചിടെ
 എന്തു എന്തെന്റെ കൈതുകൾവേ
 ആരുമില്ലാവനത്തിലിരിപ്പാൻ
 അപ്പനിലെ അമ്മയുമില്ല
 നിനക്കുതക്കൊരു ഭർത്താവില്ല
 അപ്പനിലും അമ്മയുമില്ല
 എനിക്കുവേണ്ടവരാരുമില്ല
 എനിക്കുതക്കൊരു ഭർത്താവില്ല
 അതിനാലെ വനത്തിലിരുന്നു.
 നിനക്കുതക്കൊരു ഭർത്താവു് ഞാനെ-
 ന്നൊക്കെ സുന്ദരീമോഹിനിയാളെ
 ഭർത്താവെന്നു പറഞ്ഞാൽപോരാ
 മാറിൽതൊട്ടൊരു സത്യംവേണം.

എന്തുസത്യം ഏതൊരു സത്യം
 ചെയ്യണം ഞാൻ കെഴുതുകഭേവി
 നീയാണു് ഞാനുമിതാണു്
 വലംകൈയുമാണു് എന്നൊരു സത്യം
 ഒരു കാലവുമെന്നെ ഉപേക്ഷി-
 ച്ചീടുകയില്ലാ എന്നൊരു സത്യം
 രക്ഷിക്കാമെന്നൊരു സത്യം
 തൽക്ഷണം തരേണമെന്നിഷ്ടു്
 മോഹംകൊണ്ടു് വരത്തെമറന്നു
 മാർച്ചിൽ അമ്പൊട്ട കൈവെച്ചുസുരൻ
 മാർച്ചിൽ അമ്പൊട്ട കൈവെച്ചുപ്പാറം
 മരിച്ചു വൻമലപോലെ മറിഞ്ഞു
 നീന്തിവിടുകിടക്കെൻറസുരാ
 ഞാൻപോയി നീരാടിവരട്ടെ
 ചത്തശവത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു
 മോഹിനീയാളെഴുന്നള്ളുന്നു.

ചെമ്പരതാളം (അഥവാ) എണ്ണിത്താളം

- 6 മാധവനും മായാമോഹിനി
 മായത്താൽ അസുരനെ ഒതുക്കി
 മായത്തോടു പാൽക്കടൽപുക്കു്
 വിശേഷത്തെ കേട്ടൊരുഹരനും
 എങ്ങിനെ താൻ ശൂർപ്പകനെകൊല
 ചെയ്തുകൊടുക്കട്ടെ പുരാനെ

ഞാനൊരു സുരകാമിനിവേഷം
 പുണ്ടവനെ വധിച്ചെൻ നാഥാ
 കാണട്ടെ കാമിനിവേഷം
 അതിശയമാം മോഹിനിവേഷം
 കരണേണ്ട കാമിനിവേഷം
 കണ്ടാലുടൻ ഉണ്ടാം മോഹം
 പുരുഷൻപോയി സ്രീയുഗതായാൽ
 മോഹിക്കുക പതിവത് ഉണ്ടോ
 പരഹരണം കോപിതനായി
 മുരരിപുവതുകണ്ടുരചെയ്തു.
 കോപത്തെ കളകുപുരാനെ
 വേഷത്തെ കാണുകവേഗം
 ശങ്കരനുടെ കോപമൊതുക്കുവാൻ
 പെൺമണിവടിവായംബുജനയനൻ

— — — — —
 തുപ്പട താളം

7 കാറിലേറെ നിറമേറിടുന്നൊരു
 വിഷ്ണുമായയുടെക്രന്തലിൽ
 സാന്ദ്രസേതരഭമിയന്ന മാലുവും
 സുന്ദരാംഗിയവരം ചൂടിനാൾ
 പഞ്ചമിക്കല തോറുമണ്ടിടും
 ചഞ്ചലാക്ഷിനിടിമസ്ഥരല

മാർവില്ലിനെ വെല്ലിടുന്നൊരു
 പുരികശോഭയന്തി വിസ്മയം
 കണ്ടുനേത്രമതിലമ്പൊടെ അവരും
 അങ്ങനം എഴുതിടിനാറും
 വല്ലുപുഷ്പമതിനൊത്ത നാസികാ-
 ഗ്രത്തിൽ ഞാറ്റുമുക്കിത്തീയും
 കതിരവനുടെ കതിരിനെതിരൊളി
 കവരും കണ്ഡലയുഗ്മവും
 കണ്ഡലങ്ങളെക്കൊണ്ടു മിന്നിടും
 ഗണ്ഡമെത്ര, മനോഹരം
 തൊണ്ടിതൻപഴം തോറു മണ്ടിടും
 ചുണ്ടുകളുടെ ഭംഗിയും
 മുത്തിനൊത്തു വിളങ്ങിടുന്നൊരു
 ഭന്തശോഭയന്തി മോഹനം
 ഗളമതിലണിഞ്ഞുള്ള പൊൻമണി
 മാലന്തല പതക്കവും
 കരമതിൽ തരിവളകളും പിരി-
 വളകളും വിരൽ മോതിരം
 പന്തിടഞ്ഞ കളർകൊങ്കയും നിറം
 ചിറ്റും രോമാളിഭംഗിയും
 മേട്രസ്തനഭരത്തിൽ കങ്കമം
 മോമോടവരും ചാത്തിനാറും
 ആചിമയതിനൊത്തിടുന്നൊരു
 അണിവയർമണിമേനിയാറും

വെള്ളപ്പുഴകിലൂടെ മീനെപൊൻ
കാഞ്ചിയിട്ടരമുക്കിനാൾ

തരിമുഴക്കമുള്ള ചൊൻചില-
മ്പിട്ട കാൽകളിൽ രണ്ടിലും

അംബുജാക്ഷിയൊരു പള്ളിയുള്ള
മ്പട്ടചേലാ പുതച്ചുടൻ

കരമതിലൊരു പന്തെടുത്തവൾ
മാറ്റമല്ലോ വിലംസീടിനാൾ

മാരവൈരിയിൽ നിറഞ്ഞുമോരവും
മാരലീല ചൊരുതീട്ടവാൻ

മാരവൈരിയെ ഭൂരെ കണ്ടപ്പോൾ
പന്തടിച്ചു വിളയാടിനാൾ.

പന്തുപോലെ ഗിരീശന്റെ മാനസം
പന്തണിസ്സുനികലുക്കിനാൾ

പന്തടിച്ചുപഞ്ഞാടിടുന്നൊരു
ചന്തംകണ്ടു പരമീശനും

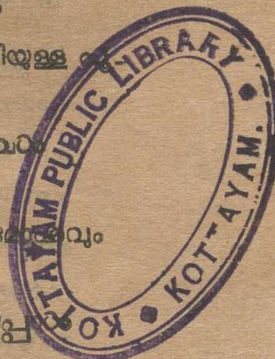
കണ്ടുകണ്ടു മദനാത്മിയും പെരു-
ത്തിണ്ടൽ പുണ്ടു മന്താരിലു്

കാലകാലനും മായകൊണ്ടു്
വലഞ്ഞു കാമശരമേൽക്കയാൽ

ഭക്ഷവൈരിയൊരുനേരം പാർപ്പതിയെ
ഭൂരവെ വെടിഞ്ഞീടിനാൻ

കാലകാലനും മായകൊണ്ടു്
കമലാക്ഷനെ പുണർന്നീടിനാൻ

പുണർന്നാറുമുതൽ മോഹിനിക്കള-
വായി ഗർഭമുദരത്തിലും.

എണ്ണിച്ചുഴാടി (അഥവാ) രൂപ താളവും
നാലാം താളം (അഥവാ) മുത്താളവും

- 8 വിഷ്ണുമായാമോഹിനിയാലംകരം
കാമന ഗർഭം നാലം തികഞ്ഞു
ഒന്നിതാകുന്ന മാസവും പോയി
രണ്ടിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു
രണ്ടിതാകുന്ന മാസത്തിലും
ഗർഭമുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും സംശയം
രണ്ടിതാകുന്ന മാസവും പോയി
മൂന്നിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു.
മൂന്നിതാകുന്ന മാസത്തിലും
മുതലുണ്ടെങ്കിൽ മുഖക്കണ്ണും കറുത്തു
മൂന്നിതാകുന്ന മാസവുംപോയി
നാലിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു
നാലിതാകുന്ന മാസത്തിലും
നാക്കിലുപോലെ അടിവയർ പരന്നു
നാലിതാകുന്ന മാസവുംപോയി
അഞ്ചിതാകുന്ന മാസംപിറന്നു.
അഞ്ചിതാകുന്ന മാസത്തിലും
പഞ്ചഭൂതികൾ അഞ്ചും തികഞ്ഞു
അഞ്ചിതാകുന്ന മാസവും പോയി
ആറിതാകുന്ന മാസംപിറന്നു.

ആറിതാകുന്ന മാസത്തില്
 ആമപോലെ പരുങ്ങിത്തുടങ്ങി.
 ആറിതാകുന്ന മാസവും പോയി.
 ഏഴിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു.
 ഏഴിതാകുന്ന മാസത്തില്
 എഴുന്തപിള്ള പണിയും മുടിഞ്ഞു
 ഏഴിതാകുന്ന മാസവും പോയി
 എട്ടിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു
 എട്ടിതാകുന്ന മാസത്തില്
 ചൊട്ട മുഖയിൽ പാലും ചുണ്ണ
 എട്ടിതാകുന്ന മാസവും പോയി
 ഒമ്പതിതാകും മാസം പിറന്നു
 ഒമ്പതാകുന്ന മാസത്തില്
 മോഹിനിയാരംകുട് പൂളികൊടുപ്പാൻ
 ഭേദലോകത്തെ ഭേദകുന്നിക
 നാഗലോകത്തെ നാഗകുന്നിക
 സൂര്യലോകത്തെ സൂര്യകുന്നിക
 ചന്ദ്രലോകത്തെ ചന്ദ്രകുന്നിക
 ഇങ്ങിനെ നാലു കുന്നികവന്ന്
 മോഹിനിയാരംകുട് പൂളിയും കൊടുത്തു
 ഒമ്പതിതാകും മാസവും പോയി
 പത്തിതാകുന്ന മാസം പിറന്നു
 പത്തിതാകുന്ന മാസത്തില്
 മോഹിനിയാരംകുട് പാരം തർളച്ചു

കയ്യും കാലും കഴിക്കുന്നനിക്ക്
 കാർവർണ്ണരെ വരമരുളേണം
 മുതുപാരം കഴിക്കുന്നനിക്ക്
 മുക്കണ്ണരെ വരമരുളേണം
 സർപ്പാംഗം തളരുന്നനിക്ക്
 സർപ്പേശ്വരാ വരമരുളേണം
 മോഹിനിയുടെ മുറവിളിക്കേട്ട്
 പാമശിവൻ എഴുന്നള്ളി വന്നു
 മോഹിനിയുടെ കയ്യും പിടിച്ചു
 പൂമരത്തിന്റെ നിഴലിൽ ചെന്നു
 പരമശിവന്റെ തൃക്കൈകൊണ്ട്
 അടിവയർ മെല്ലെ തൊട്ടു തലോടി
 പിടിച്ചുള്ളി വിട്ടു പിള്ള
 കരണം മറിയുന്നു
 ശിവ! ശിവാ ശിവ! ശിവാ
 ശിവ! ശിവാ ശിവ! ശിവാ
 ശിവനെ വിളിച്ചവരും
 ഓതിക്കരയുന്നു
 പ്രസവവേദന
 സഫിച്ചുകൂടാമരനെ
 ചെറുനേരം സഫിക്കുവാൻ
 മോഹിനിയാളെ നീ
 വിനനാഴികപോലും
 സഫിച്ചുകൂടാ ഹരനെ

പ്രസവ വേദന
 അറിഞ്ഞവളല്ലാ ഞാൻ
 പേറു നോവെന്നതു്
 കേട്ടിയെടുത്തു ഞാൻ
 മോഹിനിയാളുടെ
 നിഖവിളി സഹിയാഞ്ഞു്
 പരമശിവന്റെ
 അണിവിരൽ നഖരാൽ
 മോഹിനിയാളുടെ
 വലത്തുടാ കീറുന്നു
 കയ്യിൽ വെള്ള ആടവിരിച്ചു്
 മീനെ വീരാളിപട്ടം വിരിച്ചു്
 തുക്കൈരണ്ടും മലർത്തിക്കാട്ടി
 കയ്യിൽ മോഹിനി പ്രസവം ചെയ്തു
 കയ്യിൽ മോഹിനി പ്രസവം ചെയ്തു്
 വിഷ്ണുമായ മറഞ്ഞും പോയി
 പുഷ്പവൃഷ്ടികൾ ചെയ്തു ദേവകൾ
 ഭൂതനാഥന്റെ മേനിയിൽ
 സാക്ഷാൽ നാരദൻ സാക്ഷിയായുടൻ
 എത്തിസന്നിധി തന്നിളു്
 ഇങ്ങിനെ സ്മരിക്കുന്നടിയൻ്
 മംഗളം വരുത്തേണമേ
 പിഴവരാതെ പൊന്നമ്പലത്തി-
 ലമൻ നാഥാ പാഹിമാം

ഹരിഹരാ നന്ദനാ
 ശരണം പൊന്നയ്യപ്പാ
 അടിയങ്ങളിതാ പാദം
 സതതംകൈതൊഴുന്നേൻ

ഹരിപുരഹരസുത പതിനെട്ടാംപടിമാഴും
 ശിവവരസുത! തവ പദതളിർ തൊഴുതേൻ

15. ജനനത്തിനുശേഷം.

തൃപുടതാളം

പുരഹരൻ തിരുക്കരമതിൽ പിറ-
 നുള്ളു പൈതലാണയ്യപ്പൻ
 വീണ്ണുമായയും പുരഹരനൊടു്
 യാത്ര ചൊല്ലി മറഞ്ഞുപോയി
 കാലകാലനും ബാലനെ കര-
 താരിലമ്പോടെടുത്തുടൻ
 ഇന്ദുശേഖരൻ ശങ്കരൻ തനി-
 ക്കൊന്നു തോന്നി മനതാരിലു്
 മംഗളാംഗി മണിയെന്റെ കാന്തയോ-
 ടെങ്ങിനെ ഇതു പറയും ഞാൻ
 ഇത്തരം വിചാരിച്ചു ശങ്കരൻ
 സതപരം ഗമിച്ചിടീനാൻ
 പാപ്പുതീ പതിയായ ശങ്കരൻ
 ചെന്നു പാപ്പുതീ സന്നിധേയ

ചെന്നനേരമതു കണ്ടു പാവുതി
 ണെ പഞ്ചിരി പുണ്ടുടൻ
 തികുറു ചുഡനാം ശങ്കരനോടു
 മങ്കയാറു ചോദിച്ചിടുന്നാറു
 സ്തരശരരീപോ തവകരമതിൽ
 എന്തു വിസ്തയമാണീതു്
 കാലകാലകമലാസ്രുനാശനാ
 ബാലകനീവനേതഹോ

ഗിരിമകളുടെ ചോദ്യമിങ്ങിനെ
 ഗിരിശനമ്പൊടു കേട്ടുടൻ
 ലജപുണ്ടതി മന്ദമന്ദമായ്
 ധൂർജടി അരുൾ ചെയ്തിത്
 മായയിൽ ഭ്രമിക്കാതെയുള്ളവർ
 ആയതാക്കി! ഇന്നാരഹൊ
 എന്നുമല്ലവിചേശനാകിയാ
 വിഷ്ണുമായയെ കണ്ടു ഞാൻ
 വണ്ടണിക്കഴുലാളെയമ്പൊടെ
 കണ്ടനേരമെൻ മാനസെ

സ്തരശരാർത്തി പിടിച്ചെടു ഞാനവളെ
 പരിചൊടെ പുണന്നെൻ പ്രിയെ
 ഭീവുഗർഭമായ് അമളിൽനിന്നു
 പിറന്ന പൈതലാണിവനഹൊ
 ബാലനെ കുളിപ്പിച്ചു നിൻമുഖ-
 പ്താൽകൊടുത്തു വളർത്തുക

ഇത്തരം പറഞ്ഞാശു പാർവ്വതീ-
 ഫസ്തൂതാരതിൽ നൽകിനാൻ

ഫസ്തൂതാരതിൽ വാങ്ങി ബാലനെ
 സ്വതന്ത്രം കളിപ്പിച്ചപ്പോൾ

ബാലനെ കളിപ്പിച്ചു തൻ മുഖ-
 പ്താൽ കൊടുത്തുമതികേതുകാൽ
 ദിവ്യനാരിമാർക്കൊക്കെയും മുഖ-
 പ്താൽ ചുരന്നു കണ്ടപ്പോഴെ

പത്തോളം പുകവെളിച്ചം പതി-
 നൊന്നിലാശു പണ്ഡാഫവും
 പൊൻമകൻ പിറന്നുള്ള ലക്ഷണം
 നന്മയോടറിഞ്ഞാദരാൽ

ജാതകമൊഴിയൊക്കെയെ ഹരൻ
 സാമോദം കഴിച്ചിടീനാൻ
 ഹരിഹര! ശിവ! കനക പുരഹര!
 പരമശിവസ്വത! കൈതൊഴാം.

16. ഇരുപത്തെട്ട്.

ഏകം (അഥവാ) നാലരംതാളം

പരമേശ്വരൻ 5 പുത്തീരനാക്കി
 ഇരുപത്തെട്ടിന് പേർനാമങ്ങൾ
 ചാലവെ വരിനെല്ലുകുത്തി
 വെള്ളരിയുടെ കല്ലുകളുണ്ണു

ശക്തരും പാൽപഴം തേനും
 ചേർത്തുടനെ അമൃതിനൊരുക്കി
 താനും പുത്തിരുന്നാലും പോയി
 നിരാടി നിയമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു
 ചന്ദനകളും കുറികൾ വരച്ചു
 അഞ്ജനമതിനാൽ കുണ്ഠകളെഴുതി
 അഞ്ജനമതിനാൽ കുണ്ഠകളെഴുതി
 ചാത്തു ചിന്ദുരും പുളളികൾ കത്തി
 ചന്തമോടെ അന്തകളെവെരി
 തൻതിരുമകനെ മടിയിങ്കിരുത്തി
 വളതളമണിമോതിരം നൂലും
 അരയ്ക്കു് എഭരണം ചാർത്തിക്കൊടുത്തു
 നല്ലൊരു രാശി മുഹൂർത്തം നോക്കി
 തൻതിരുമകനു് അരച്ചുകൊടുപ്പാൻ
 അഴകൊടെ വേഗാൽ അരച്ചുകൊടുത്തു
 നവരത്നങ്ങൾ വയമ്പു കടക്ക
 നല്ലൊരു രാശി മുഹൂർത്തം നോക്കി
 തൻതിരുമകനു് അമൃതം കൊടുത്തു
 അയ്യപ്പനുണ്ണി ശാസ്ത്രാവേയെനു്
 തിരുനാമങ്ങൾ പേരരും ചെയ്തു
 ഇഴശനും ഗിരിമകളും പൊൻമകനും
 ഏഴാം മണിമാളികയിൽ വസിച്ചു.

17. ജാതകം.

തുപുടത്താളം

ഫരിഹരസുതൻ തന്റെ ജാതകം
 പരിചൊടെ ഗണിച്ചിട്ടുവാൻ
 ചിന്തയിൽ നിരൂപിച്ച ശങ്കരൻ
 ചന്തമോടുറച്ചിടീനാൻ
 മുതുമ്മെരിതൻ ഭൃത്യനെ വിളി-
 ച്ചാത്തമോദമൊടു ചൊല്ലീനാൻ
 എൻമകനുടെ ജാതകം ഒന്ന്
 നന്മയിൽ ഗണിച്ചെഴുതണം
 ചെന്നു നീ വരുത്തിടണം ചതുർ-
 വേദിയരെ അതിവേഗമായി
 ശങ്കരനുടെ കല്പനകൾ
 നടന്നു ശങ്കരവടിഞ്ഞവൻ
 ചെന്നുടൻ ചതുർവേദിസന്നിധൗ
 ഇന്ദ്രശങ്കരഭൃത്യനും
 ഭൃത്യനെ കണ്ടനേരം വേദിയർ
 ഭക്തിയോടു ചോദിച്ചുടൻ
 എവിടെനിന്നു വരുന്നു താനിവിടെ
 വന്ന കാരണം പറയുക
 മുപ്പുരാന്തകൻ അയച്ചു പോന്ന ഞാൻ
 അറിക വേദിയാരെ നിങ്ങളും
 ഫരിഹരതനയൻ തന്റെ ജാതകം
 പരിചൊടെ ഗണിച്ചിടണം

അതിന്നു പോരികാ വേണമിന്നു് ചതുർ
 വേദിയരെ അതിവേഗമായി
 ഭൂതവാക്യമതു കേട്ടു വേദിയർ
 സാദരം പുറപ്പെട്ടുടൻ
 വേദപുസ്തകവും കവിടിസഞ്ചി
 പഞ്ചാംഗവും എടുത്താദരാൽ
 ഇന്ദുശേഖരൻ തന്റെ മുമ്പിലും
 ചെന്നുനിന്നു വണങ്ങിനാൻ
 വേദപലക കൊടുത്തിരുത്തിതു
 മോദമോടു ശിവശങ്കരൻ
 വിളക്കും വെള്ളരിനിറയും ചൊൻപണം
 താംബൂലാദികളും വെച്ചുടൻ
 ഈശനും ഗിരിമകളും ഹോമകനെ
 മടിയിൽവെച്ചിരുന്നീടിനാൻ
 രാശിയങ്ങു വരച്ചു വേദിയർ
 ആശു പുരഹരൻ മുമ്പിലായി
 ഏണപാണിയും തുരുഗണചതി
 വാണിയും തുണച്ചീടണം
 പിഴകളൊന്നും വരാതെ ഇന്നെന്നി-
 ക്കരുമുഖൻ തുണച്ചീടണം
 ആഴ്വരാശിയും നാളും പക്കവും
 വീഴ്ചവിട്ടു ഗണിച്ചുടൻ
 അതിന്നുടെ തുണദോഷമൊക്കെയും
 മന്ത്രിയിലോത്തു ചൊല്ലീടിനാൻ

എടവലഗ്നമതു മന്ദവാരവും

മകരമാസവുമതി ശുഭം

ഉത്രത്തിക്കാലു് നാളതാകയാൽ

ചിത്രമായി വരും കാര്യവും

പഞ്ചമീപക്കും ചിങ്ങക്കൂറിവൻ

നൈഞ്ചകത്ത് വൃശ്ചനം വരും

ഗ്രഹനിലയതു് ചന്ദ്രൻ ആറിലും

രാഹുപത്തിലായ് നില്ക്കയും

കേതു നാലിലും ചൊവ്വ ഏഴിലും

ബാധകൂടാതെ നിന്നടൻ

വമ്പനാം ശനി മൂന്നിലും പിന്നെ

വെത്തിൽ ബുധൻ സൂര്യനും

രണ്ടിൽ നിന്നിതു ഗുളികനാദരാൽ

ശ്വേകൂടാതെയും ബലാൽ

നിന്നിതു ഗുരുശുക്രനും പതി-

നൊന്നിലെന്നു ധരിക്കുക

ജാതകഗുണമോക്കിലോ ഇവൻ

വേദപാരഗനായിടും

വീല്പിനും ചുരികക്കിവനൊരു

വല്ലഭനായി വന്നീടും

ഏഴുമന്നരെ ജനിച്ചിവനൊരു

അധിപതിയായി വാണീടും

മാനുഷകിൾ കലഭൈവമായി വരും

മാനമോടിവൻ മന്നനും

പനയുടെ മധുക്ഷിച്ചിവൻ പല
 ഭോഷവും വന്നു ചേർന്നിടും
 ഭാര്യമാർ ഇവനു രണ്ടു പേരുണ്ടു്
 കാര്യമില്ലാ ധരിക്കുക
 ഇത്തരം ശിവസുതന്റെ ജാതകം
 സത്വരം ഗണിച്ചാദരാൽ
 മുതുമൈരിയുടെ ഫസ്തതാരതിൽ
 ജാതകം കൊടുത്താൻ മുദാ
 ജാതകത്തെയും വാങ്ങി ശങ്കരൻ
 ദക്ഷിണ കൊടുത്തീടിനാൻ
 ദക്ഷവൈരിയെ വണങ്ങി വേദിയർ
 തൽക്ഷണം ഗമിച്ചീടിനാൻ
 ഹരിഹര! ശിവാ കനകപുരഹര!
 പരമശിവസുത! കൈതൊഴാം.

18. മധു ക്ഷിച്ചു് കലം പിഴച്ച കഥ.

എണ്ണിച്ചുഴാടി (അഥവാ) മുത്താളം

- 1 ശ്രീകൈലാസത്തെ പൊന്മകനാരുടെ
 കഥ പരിചൊടെ പാടുന്നു ഞങ്ങൾ
 ഹരനുടെ തിരുമകനായ്മയൻ
 നല്ലപ്പന്റെ അധികത്ത് ചെന്നു്
 ചൊല്ലുചൊല്ലെന്റെ നല്ലമൊ സ്വപ്നം
 ദേവലോകത്തു് ഉള്ളൊരു വാർത്താ

ഏന്തിനെന്റെ പൊന്മകനുണ്ണി
 ദേവലോകത്തെ വാർത്ത അറിയുന്നു
 ദേവലോകത്ത് പോകണം അമ്മാ
 ദേവാശാനെ കാണുക വേണം
 ദേവാശാനെ കാണുക വേണം
 വേദസാരം പഠിക്കുക വേണം
 ദേവലോകത്തു് പോകേണ്ട മകനെ
 ദേവാശാനെ കാണുക വേണ്ടാ
 ദേവാശാനെ കാണുക വേണ്ടാ
 വേദസാരം പഠിക്കുക വേണ്ടാ
 ദേവലോകത്തെ ദേവാദികൾക്കു്
 ചതി പലതുണ്ടു് പൊന്മകനാറെ
 പണ്ടു് ഞാനെന്റെ ഇളയവയസ്സിൽ
 ദേവലോകത്ത് എഴുത്തിനായിപ്പോയി
 അന്നെന്റെ വലം തുടയിന്മേൽ
 ആര്യൻ മണലിട്ടു തിരുമ്മി
 അന്നുണ്ടായ മനോഭവമെനിക്കു്
 ഇന്നും കൂടി തന്നിട്ടില്ല മകനെ
 ആയതു കൊണ്ടു പോകുക വേണ്ടാ
 വേദസാരം പഠിപ്പതിനായി
 ദേവലോകത്ത് പോകുക വേണം
 ദേവാശാനെ കാണുക വേണം
 അപ്പൻ അനറിയാത്തതെന്നെ
 കളിവില്ലൊന്നു് കയ്യിലെടുത്തു്

അമ്മ താനറിയാതെത്തന്നെ
 പൊക്കണം പൂവിത്തോലുമുടുത്തു്
 സഖിമാരറിയാതെ ചെന്നു്
 പട്ടുടയാട കയ്യിലെടുത്തു്
 ശ്രീകൈലാസത്തിൽനിന്നു മിറങ്ങി
 ദേവലോകത്തു് ചെന്നങ്ങിറങ്ങി
 അമരാവതിതൻ മുഖിലും ചെന്നു്
 ദേവകളെ വിളിയും തുടങ്ങി
 കണ്ഠനയ്യന്റെ വിളിയതു കേട്ടു്
 ദേവകൾ സ്വപ്നവാതിൽ തുറന്നു

ഏകം അഥവാ നാലാം താളം

- 2 പൊന്മകനാരെ കണ്ടൊരു നേരം
 ഒന്നരം ചെയ്തു ദേവാശാനും
 ശ്രീകൈലാസത്തെ പൊന്മകനാരെ
 എന്തിനായി ഇവിടേക്കു വന്നു
 പല പല ദീശി ഒക്കെ നടന്നു
 വലത്തു വരുന്നിതു ഞാനും
 വേദം കൊണ്ടൊന്നു വിസ്തരിപ്പാനായി
 ആരേയും എങ്ങും കണ്ടതുമില്ലാ
 ദേവലോകത്തെ ദേവകളോടു്
 വേദം കൊണ്ടൊന്നു് വിസ്തരിക്കേണം

ആയതു കേട്ടു ദേവാശാനം
 പുഞ്ചിരിയോടെ ഒന്നരം ചെയ്തു
 വേദവിസ്താരം വേണമതെങ്കിൽ
 പണയം ചൊല്ലി വിസ്തരിക്കേണം
 വേദത്തിൽ ഞാൻ തോറു പോയെങ്കിൽ
 ശ്രീകൈലാസം ഒഴിച്ചു തന്നേക്കാം
 വേദത്തിൽ ഞങ്ങൾ തോറു പോയെങ്കിൽ
 മണിമണ്ഡപമുടനെ ഒഴിച്ചു തന്നേക്കാം.
 പണയം ചൊല്ലി അവർ ഇരുപേരും
 കുറി ഓലയിൽ ചാത്തുക ചെയ്തു.

മുത്താളം

- 3 ഒന്നിതാകുന്ന വേദം കൊണ്ട്
 വിസ്തരിച്ചു ദേവകളുപ്പോൾ
 ഒന്നിതാകുന്ന വേദത്തിന്റെ
 പൊരുൾ പറഞ്ഞു തിരുമണി കണ്ഠൻ
 രണ്ടിതാകും വേദം കൊണ്ട്
 വിസ്തരിച്ചു ദേവകളുപ്പോൾ
 രണ്ടിതാകും വേദത്തിന്റെ
 പൊരുൾ പറഞ്ഞു കണ്ഠനയ്യൻ
 മൂന്നിതാകും വേദം കൊണ്ട്
 വിസ്തരിച്ചു ദേവകളുപ്പോൾ
 മൂന്നിതാകുന്ന വേദത്തിന്റെ
 പൊരുൾ പറഞ്ഞു പൊന്മകനാൽ

മുൻവേദം വിസ്തരിച്ചില്ലേ
 ഒരു വേദം വിവരിക്കാം ഞാൻ
 നാലിതാകുന്ന വേദംകൊണ്ടു്
 വിസ്തരിച്ചു പൊന്മകനുണ്ണി
 നാലിതാകുന്ന വേദത്തിന്റെ
 പൊരുൾതീരിയാദേവകൾക്കുപോൾ
 പൊരുൾ തീരിയാദേവാദികളെ
 മണിമണ്ഡപമൊഴിഞ്ഞു തരണം
 ഇന്നു നേരമതിത്രെയായില്ലേ
 നാളെ പൂർവ്വകാലം ഒഴിഞ്ഞേക്കാം
 അന്നുണിന്നരിയും വാങ്ങി
 മറുവീടതിൽ ഉഴുണിളകൊണ്ടു്.

- 4 അന്നത്തെ രാവുകൊണ്ടു്
 ദേവകളൊരു കസ്യുതിപ്പണിചെയ്തു
 മണ്ഡപത്തിന്റെ തിരുനടയിൽ
 ഗണപതിക്കു ഹോമം തുടങ്ങി
 ഹോമത്തിന്റെ തിരുനടുവിൽ
 കോളിയെന്ന കരിമ്പനത്തോറ്റി
 കോളിയെന്ന കരിമ്പനയെ
 ആയിരംകോൽ ഉയരമതാക്കി
 ആയിരംകോൽ ഉയരത്തോറ്റി
 ആയിരം മടലോല ചമച്ചു
 ആയിരം മടലോല ചമച്ചു
 ആയിരം പെൺകിളികൂടും ചമച്ചു

ആയിരം പെൺകിളികൂടും ചമച്ചു
 മധുവിരിക്കുന്ന കുരലുത്തോറി
 പിററന്നാറും പൂവർകാലെ
 കണ്ഠനയ്യനെഴുന്നള്ളുന്നേരം
 എന്താണിതു് ദേവാദികളെ
 മണ്ഡപത്തിൽ പനകാണുന്നു
 അന്നു് ഞങ്ങൾ പറയാത്തപൊരുതും
 ഇന്നീപ്പനയിൽ കാണുകവേഗം
 ദേവകളും ഒരു നീനച്ച
 അയ്യനെച്ചതിചെയ്യണമെന്നു്.
 അയ്യനെച്ചതിചെയ്യവതിന്നായി
 അരുൾചെയ്തു ദേവകളുപ്പോരും
 വില്ലിന് താൻ വിരതനാണെന്നു്
 കേട്ടുകേൾവി ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്
 വില്ലിന്താൻ വിരതനാണെങ്കിൽ
 ഇപ്പനയുടെ കുരലെയ്തു മുറിയ്ക്കു്
 ഇപ്പനയുടെ കുരലൊടുക്രിടി
 ആയിരം മടൽ ഓല അരിയണം
 ആയിരം മടലോല അരിയണം
 ആയിരം പെൺകിളി ശിരസ്സുമാരിയണം
 ആയതിനെ കേട്ടൊരുനേരം
 മോഹിനീസുതൻ നെരുവു ചെയ്തു
 കലവില്ലെന്റെ കയ്യിലതില്ലാ
 കളിവീല്ലു കയ്യിലുള്ളു

39225

വീല്ലിനു താൻ വിരതനാണെങ്കിൽ
 കലവീല്ല് കയ്യിലുള്ളോം
 ആയതിനെ കേട്ടൊരുനേരം
 കണ്ണനയുന്ന് കോപം കലർന്നു
 കണ്ണനയുന്ന് കോപം കലർന്നു
 ഞെഴുനീല്ക്കും കാട്ടിൽ ചെന്നു
 ഞെഴുനീല്ക്കും കാട്ടിൽ ചെന്നു
 ഞെഴുവീൻ കോൽ ഒന്നങ്ങുവെട്ടി
 ഞെഴുവീൻ കോൽ ഒന്നങ്ങുവെട്ടി
 കലവീല്ലിന് പാത്തിയായി തോറാ
 വയറത്തന്നുടെ വള്ളിവലിച്ചു
 കലവീല്ലിന് ഞാണുപൂട്ടി
 നൊച്ചിത്തന്നുടെ കോലൊന്നൊടിച്ചു
 കലവീല്ലിനു പൊൻശരമാക്കി
 മുല്ലമൊട്ട് ഒന്നങ്ങുതുത്ത്
 പൊൻശരത്തിന് കൂമ്പം വെച്ചു
 കലവീല്ല് കയ്യിലെടുത്ത്
 പനതൻറ ചുവട്ടിൽ ചെന്നു
 പനതൻറ ചുവട്ടിൽ ചെന്നു
 പനമൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു
 പനമൂന്ന് പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു
 പനതൊട്ട് നെറുകയിൽ വെച്ചു
 പരമശിവാ ഗുണങ്ങളെ അർപ്പിച്ചു
 കലവീല്ലിനു തുണയാകണമു

38882

തയ്യിൽ മോഹിനി ഉമയാളമ്മെ
 കലവില്ലിനു തുണയാകണമെ
 നല്ലൊന്നെ മനസ്സിൽ നിനച്ചു
 പിന്നാക്കമൊരേഴടിമാറി
 പിന്നാക്കമൊരേഴടിമാറി
 വിൽകലച്ചു ശരവും തൊടുത്തു
 മേല്പോട്ടു് പോയശരത്താൽ
 ആയിരം മടലോല അരിഞ്ഞു
 ആയിരം മടലോല അരിഞ്ഞു
 ആയിരം പെൺകിളി ശിരസ്സമരിഞ്ഞു
 കീഴു്പോട്ടു് പോന്ന ശരത്താൽ
 അപ്പനയുടെ കരലെയ്യുമുറിച്ചു
 പനതന്റെ കരലററിട്ടു്
 ഷേകുന്ന മധുവിനെ കണ്ടു

മുത്താളം

5 ഷേകുന്ന മധുവിനെകണ്ടു്
 അരുൾചെയ്തു ദേവകളുപ്പോൾ
 അത്രാ ഏന്റെ പൊന്മകനാരെ
 മണ്ഡപത്തിൽ മധുവീഴല്ലെ
 മണ്ഡപത്തിൽ മധുവതുവീണാൽ
 ദേവലോകം ഭസ്മമായിപ്പോകും

അതിനിപ്പോൾ എന്തുവേണമെ-
 ന്നരുൾചെയ്കാ ദേവാദികളെ
 താനെയ്ക്കുപനയുടെ മധു
 കയ്യിണയിൽ വാങ്ങുകവേഗം
 ദേവകളുടെ വാക്കുകേട്ടു്
 തൃക്കൈകാട്ടി മധുവിനെ വാങ്ങി
 കൈനിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന മധുവെ
 എന്തുവേണം ദേവാദികളെ
 താനെയ്ക്കു പനയുടെ മധു
 താൻ തന്നെഭജിക്കുകവേണം
 ദേവകളുടെ വാക്കുകേട്ടു
 കണ്ഠനയ്യൻ മധുവും കുടിച്ചു
 മധുപാനം ചെയ്തൊരുനേരം
 പറഞ്ഞു ദേവകളപ്പോൾ
 മധുകുടിച്ചു കലംപിഴച്ചു
 മലയാളീ സേവകനെ താൻ
 തീണ്ടല്ലെ മലയാളീതാൻ
 മണ്ഡപത്തെ തൊട്ടിടരുതെ
 ദേവകളുടെ വാക്കുകേട്ടു്
 കണ്ഠനയ്യൻ കോപംകലർന്നു
 കലവില്ലു് കയ്യിലെടുത്തു്
 വിൽകലച്ചു ശരവും തൊടുത്തു
 ദേവകളൊക്കെ ഓടിയൊളിച്ചു
 നാലുദിക്കുമകന്നൊരു ശേഷം

ദേവലോകത്തു നിന്നങ്ങിറങ്ങി
 നല്ലപ്പന്റെ മുമ്പിൽ ചെന്നു
 പൊന്മകനാരെ കണ്ടൊരുനേരം
 ഒന്നരംചെയ്തു ശങ്കരനാരും
 എന്തു എന്തെന്റെ പൊന്മകനാരെ
 ഇത്രനാളും എവിടേക്കുപോയി
 ദേവലോകത്തു പോയി ഞാനപ്പോ
 അവരെന്നെ മധു കടിപ്പിച്ചു
 മധുകടിപ്പിച്ചു കലവും പിഴുപ്പിച്ചു
 ഇറക്കി അവരെന്നെ മണ്ഡപംതാഴെ
 ദേവലോകത്തു പോകരുതെന്ന്
 പറഞ്ഞിട്ടല്ലെ പൊന്മകനാരെ
 പാണ്ടിമലയാളത്തുപോയി
 മാനുഷർക്കു കലദൈവമായി വാഴുക
 ശബരിമലാപൊന്നമ്പലത്തിൽ
 കേരളം കുടികൊണ്ടുവസിക്ക്
 ആപത്തു വരുന്നവർക്കെല്ലാം
 വരുന്നതുകി പൂജയുംവാങ്ങു്
 അപ്പോനോടു വരവുവേണ്ടി
 നടന്നുപോയ പൊന്മകനാരും

19. വാവർപാട്ട്.

പ്രാപരയുഗം കാലത്തിങ്കൽ മഹാവിഷ്ണു

[ചെയ്തൊരരിതപം

ത്രിപുരന്മാരെ നിഗ്രഹിപ്പാനായി തങ്ങളുടെ

[വേഷംധരിച്ചു;

താടി, മീശ,യുഴിഞ്ഞുവെച്ചു വീരാളിപ്പട്ടാണെടുത്തു;

വീരാളിപ്പട്ടാണെടുത്തു നാത്തിയങ്ങുടക്കന്നു തങ്ങിം;

അരപ്പറമെ ചരടുംവെച്ചു ചരടിന്മേൽ പൊന്നേഖസ്സു;

എലഞ്ഞിടരു കയ്യിലെടുത്തു മാലയാക്കി കോത്തുവെച്ചു

മാലയാക്കി കോത്തുവെച്ചു തങ്ങളുടെ കുഴുത്തിലങ്ങിട്ടു

ഹമ്മള ഹല്ലിള്ള,സുയിലുള്ളൊരെന്ന നാലാംവേദമാടിയുറച്ചു

നാലാംവേദവും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു ശ്രീപരമേശൻ തിരുമ-

[മ്പിൽ ചെന്നു

എന്തു? എന്തെടൊ? മായാവിഷ്ണു! തങ്ങളുടെവേഷം

[ധരിച്ചു

തങ്ങളുടെ വേഷംധരിച്ചു ഇവിടെവന്നൊരു കാര്യമിതെന്തു

ഇവിടെ വന്നൊരു കാര്യമെന്തു? ചൊല്ലുചൊല്ലെടൊ

[മായാവിഷ്ണു,

ഇവിടെത്തെക്കൊണ്ടു നിഗ്രഹന്മാരുടെ ഉപദ്രവത്താലെ

[വന്നിതു ഞാനു

ത്രിപുരന്മാരെ വധിപ്പതിന്നായി തങ്ങളുടെ വേഷംധരിച്ചു.

അവരെ നീയെങ്ങിനെ വധിയ്ക്കും ചൊല്ലു! ചൊല്ലെടൊ

[മായാവിഷ്ണു!

ശിവചിഹ്നം പൂജയുണ്ടു സാമഗ്രാമം പൂജയുമുണ്ടു;

ശിവനേയും വിഷ്ണുവിനേയും നിത്യമായി സേവയുണ്ടു,

വിലപവരുംകൊണ്ടവർ മൂന്നുനേരമർച്ചനചെയ്തും,
 ഇങ്ങിനെയുള്ളത്രിപുരന്മാരെ യെങ്ങിനെവധിയ്ക്കുന്നതാൻ
 എന്നതുകേട്ടു മായാവിഷ്ണു ത്രിപുരന്മാരുടെ മുന്തിലുംചെന്ന്;
 ത്രിപുരന്മാരുടെ മുന്തിൽചെന്നപ്പോൾ കണ്ണടച്ചു

[തപസ്സുമവൾ]

അവിടെനിന്നു തങ്ങളുമപ്പോൾനാലാംവേദമാടിയുരചെയ്തു;
 നാലാംവേദം കേട്ടുസമയം ത്രിപുരന്മാരും കണ്ണമിഴിച്ചു;
 ത്രിപുരന്മാരുടെ കണ്ണമിഴിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളെത്തന്നെ

[കാണുകചെയ്തു;

എന്തുജാതി യേതൊരുകൾ? എവിടുന്നു വരുന്നിതുതാനും?
 മക്കത്തിൽനിന്നു വരുന്നിതു ഞാനും തങ്ങളെന്നു

[പ്രേരമെന്നിയ്ക്കു

എന്തിനായിട്ടുവന്നതിവിടെ? ചൊല്ല,ചൊല്ലെടൊ!

[തങ്ങളെ താനും;

നിങ്ങൾക്കിപ്പോളാരുടെസേവ ചൊല്ല,ചൊല്ലെടൊ!

[ത്രിപുരന്മാരെ!

ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ശിവനെസ്സേവ കേൾക്കേ,

[കേൾക്കട്ടെ! തങ്ങളെ, താനും,

എന്തിനായിട്ടു? ശിവനെസ്സേവ ചിന്തിതങ്ങൾ

[ഖളിയ്ക്കുകയില്ല,

പണ്ടു പാണ്ഡുകുമാരനൊരുവൻ അർജ്ജുനനാമ-

[മറിയുന്നൊരുവീരൻ,

ചന്തിരാണ്ടുകാലം തപസ്സാൽ പരമീശനെസ്സേവയുംചെയ്തു;
 തല്പം,കത്തും, ചവിട്ടുംകൊണ്ടു എല്ലതൊക്കെ

[നശുക്കിയവന്റെ,

എന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കൊരുദിനം താഡനവും

[ലഭിയ്ക്കുമാറായി,

പാർവ്വതിയെന്ന ഭാര്യയുണ്ടു് അവളുടെ വളർച്ചവിശേഷം,
അവളുടെ വളർച്ചവിശേഷം കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ത്രിപുരനാരെ,
കോട്ടയുണ്ടു്, കോവിലകമുണ്ടു് പാലക്കായയെന്നതുപോലെ,
പാലക്കായയെന്നതുപോലെ പാർവ്വതിയുടെ തലമുടിയുണ്ടു്,
ഉടുപ്പാനൊരു ആടയുമില്ല പവിത്രമായ ഉടുപ്പുതവയ്ക്കു്,
അന്നന്താനെ ഭജിപ്പാനില്ല മണ്ണുവാരിതിന്നുമവയ്ക്കു്,
തൈലന്തന്നെ തേപ്പാനില്ല ചാരം വാരി തിരുമ്പുമവയ്ക്കു്,
ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിവനെ നിങ്ങളെന്തിനായിട്ടു

[സേവിയ്ക്കുന്നിപ്പോൾ,

ഇനിയെന്തുവേണ്ടതെങ്ങൊ? ചൊല്ല,ചൊല്ലെടൊ

[തങ്ങളെത്താനും,

ഇനിവേണ്ടുന്നകാര്യം നിങ്ങൾ നാലാംവേദം

[പഠിച്ചുകൊൾവിൻ,

നാലാംവേദം പഠിച്ചുകൊണ്ടാലോ ചൊന്നതൊക്കെ

[ലഭിയ്ക്കുകചെയ്യും,

നാലാംവേദം പഠിയ്ക്കേണമെങ്കിൽ ചൊന്നപോലെ

[കേൾക്കുകവേണം,

ശിവലിംഗം തല്ലിപ്പൊളിയ്ക്കുൻ സാമഗ്രാമം

[സമുദ്രത്തിലൊറിവിൻ,

ശിവനില്ല, ശിവനില്ലായെന്നു് നാലാംവേദമാടി

[യുരചെയ്തിൻ,

തങ്ങളുടെ വാക്കുകേട്ടു ശിവലിംഗം തല്ലിപ്പൊളിച്ചു്,

ശിവലിംഗം തല്ലിപ്പൊളിച്ചു് സാമഗ്രാമം

[സമുദ്രത്തിലൊറിഞ്ഞു,

ശിവനീല ശിവനീലായെന്നു് നാലാംവേദമാടിയുര,ചെയ്തു,
ശിവലിംഗം ചൊളിച്ചുസമയം ശിവന്തന്റെ

[ശിരസ്സുതുപൊട്ടി;

ശിവന്തന്റെ ശിരസ്സുതുപൊട്ടി രക്തന്താനെ

[യൊലിയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു്,

രക്ത മഞ്ഞൊഴുകിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ മായാവിണ്ണ

[നിലനിർത്തിയവിടെ,

പരമീശ്വരന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നപ്പോൾ

[രക്തന്താനെ യൊലിയ്ക്കുന്നതുകണ്ടു്,

ആരുചെയ്തൊരു പാപമാണിതു്? എവരുചെയ്തൊരു

[ഭരിതമാണിതു്?

ഇവിടുത്തെയാരുണ്ണിത്രിപുരന്മാർ ചെയ്തൊരു

[ഭരിതമാണിതു,

അതുതന്നെ കേട്ടസമയം മൂന്നാംതൂക്കുണ്ണ മിഴിച്ചൊന്നു

[നോക്കി

മൂന്നാം തൂക്കുണ്ണ മിഴികൊണ്ടനേരം ത്രിപുരന്മാരൊക്കെ

[ഭ്രൂമതായി,

ത്രിപുരന്മാരെ വധിച്ചുസമയം ഭ്രൂമീഭാരം മുഴുവനൊഴിഞ്ഞു,

ഭ്രൂമീഭാരം മുഴുവനൊഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദേവകളുടെ

[ആപത്തുതീർന്നു,

ദേവകളുടെ ആപത്തുതീർന്നപ്പോൾ ദേവകളു-

[മർച്ചനതടങ്ങി,

ദേവകളുടെ അർച്ചനകൊണ്ടു് ശിവന്തന്റെ ശിരസ്സുതൂങ്ങി,

ഇനിയെന്തു്? വേണ്ടതുതക്കമൊ ശ്രീപരമേശ്വരനുള്ളവേണം
തക്കമുള്ള വേഷംധരിച്ചു് ഉന്മയതക്കമൊ മാഖവയ്ക്കേണം
ഉന്മയെ ഞാൻവേറൊക്കണമെങ്കിൽ ശ്രീപരമേശ്വര

[നവതാരം വേണം,

വലുതായ വനത്തിൽ ഞാൻവന്നു വൃക്ഷാവതാരം

[ചെയ്യേണ്ട,

കാതിയെന്നൊരു ഉന്മയെ തോറി; ഉന്മയെ തക്കമൊ

[മാഖയും വെച്ചു്,

ഉന്മയെ തക്കമൊ മാഖയുംവെച്ചു് തക്കമായി വാനൊരു

[കാഖം,

കാതിയുമേടെ യെച്ചനകാഖം കാതിയുമയ്ക്കു് ഗർഭം

[ധരിച്ചു,

മാസംപത്തു ദിവസംകഴിഞ്ഞു് കാതിയുമ പ്രസവിച്ചു

[പിള്ള,

കാതിയുമ പ്രസവിച്ചുപിള്ളയ്ക്കു പാത്തുവെന്നൊരു

[പേരമൊ ചെയ്തു,

പാത്തുതന്റെ യെച്ചനകാഖം ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ

[വൃക്ഷാവതാരം,

വലുതായ വനത്തിലുംചെന്ന് വന്മരമായി നിന്നപരമേശ്വരൻ

ആയിരങ്കോലുയരവുമായി അറുപതു കാൽ വണ്ണവുമായി,

ആയിരംകോലുയരത്തിൽ മുകളിൽ പന്തിരായിരം

[കൊമ്പുംചമച്ചു,

പന്തിരായിരം കൊമ്പും ചമച്ചതിലോരാരവധം

[പുഷ്പവുമായി

തെച്ചിപ്പപ്പം, തുളസിപ്പപ്പം, പിച്ചുകുപ്പപ്പം

[മെന്നിവയെല്ലാം

വിചപപത്രം, തേൻജായന്തി, കൈനാറിപ്പപ്പങ്ങളു

[മെന്നിവയായി,

പുഷ്പത്തിന്റെ മണമതുകേട്ട് പാത്തുമയ്യ മോഹം

[കുലൻ

പാത്തുമയ്യ മോഹംകുലൻ, പെറ്റൊരുമ്മയോടൊന്നു

[അറിയെ,

പുഷ്പത്തിന്റെ മണമതുകേട്ട് നമ്മൾക്കിവിടെയിരുന്നു

[കൂടെൻറുമു.

പുഷ്പത്തിന്റെ മണമതുകേട്ടാൽ വന്ദനം കാണാൻ

[പോകയും വേണം

മറയ്ക്കുകത്തിരിപ്പും നമ്മൾക്ക് തുണകൂടാതെ

[പൊയ്കൂടാ പാത്തു,

തുണകൂടാതെ പോയിയതെങ്കിൽ കലത്തിൽനിന്നു

[കളയുംനമ്മെ,

ഉമ്മതങ്ങളെ വാക്കുകേൾക്കാതെ ഓടിയൊളിച്ചു

[പോയവർപാത്തു,

വന്ദാത്തിൻചുവട്ടിലുംചെന്ന് നാലുഭാഗത്തും

[നോക്കുന്നതൂണ്ടു്,

കന്നിരശ്മിയ്ക്കു നില്ക്കുന്നകൊമ്പിന്റെ താഴെചെന്നു

[നോക്കുന്നനേരം,

കൊമ്പുതന്നെതാണിങ്ങവന്നു കൊമ്പുപിടിച്ചു

[മുകളിൽ കരേറി,

പൂവുറുത്തു വസിയ്ക്കുന്നതാണ് ആപ്പുതന്നെ മടിയിലും
[വെച്ചു,

ശ്രീപരമേശ്വരനങ്കത്തിൽ വീഴും പാത്തുതന്റെ
[യുദരത്തിൽനിന്നു,

മൂന്നേമുക്കാൽനാഴികകൊണ്ട് പാത്തുമയ്യു ഗർഭംതോറി,
മാസംപത്തും ദിവസംതികഞ്ഞു വന്മരത്തിന്നു
[താഴ്ത്തിറങ്ങി,

വന്മരത്തിന്നു താഴ്ത്തിറങ്ങി ഉമ്മതന്റെയരികത്തുവന്നു,
അല്പകാര്യം ചെയ്തനിമിത്തം പാത്തുമയ്യു പള്ളയിലായി
ഉമ്മതന്റെയരികത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഓരോരോവിയം
[ചോദ്യം തുടങ്ങി,

എന്തു? യെന്നെടൊ പള്ളയിൽനിന്റെ
[നേരെന്നോടു ചൊല്ലുനേ പാത്തു
വന്മരം കാണാൻപോയിഞാനും പള്ളയിലായി
[പോന്നിതുഞാനും!

കുലത്തിന്നു കുളയേണം നിന്നെ, നിന്നെയിവിടെ
[ചേത്തുകയില്ല,
തൃതിത്താമെന്നൊരുതോട്ടം, തോട്ടത്തിലേയ്ക്കു
[നീക്കുകചെയ്തു,

(പുത്തം മാറി)

തൃതിത്താം തോട്ടത്തിൽ പാത്തുമ ചെറൊരു,
വാർകാലനെന്നൊരു വാവർ പെറുണ്ടായി,
വാർകാലനെന്നൊരു വാവരെ പെറുകാലം,
നെല്ലൊന്നും കുലച്ചില്ല മാവൊന്നും പൂത്തില്ല,

അക്കാലം കോതമ്പും തിന്ന വളരെയുണ്ടായി,
 കോതമ്പും തിന്നതിന്നു വളന്നുണ്ണി വാവരു,
 മൂന്നുവയസ്സിലു് ഭടിയുമിറക്കി,
 അഞ്ചുവയസ്സിഖെഴുത്തിന്നിരുത്തി,
 ഏഴുവയസ്സോളം ഏഴുതീയ വാവരു്,
 പത്തുവയസ്സിലു് പയററിന്നാക്കി,
 പതിന്നാലു വയസ്സോളം പയററിയ വാവരു്,
 പതിന്നാലു വയസ്സിലു് പടയുടെ മിടുക്കു്,
 വിദ്യയായ വിദ്യയൊക്കെ പഠിയ്ക്കുന്നു വാവരു്,
 ഇനിയെന്തു്? വേണ്ടെടൊ വാവർമരക്കാരെ!

തകൃതിത്തം തൊപ്പിയും കുപ്പായം തരണമേ
 ത്കൃതിത്തം തൊപ്പിയും കുപ്പായം കൊടുക്കേണ,
 ഇനിയെന്തു! വേണ്ടെന്റെ വാവർമരക്കാരെ!
 വെള്ളികെട്ടിയ കുത്തിയും പൊൻതൂരടും വേണമേ!
 വെള്ളികെട്ടിയ കുത്തിയും പൊൻതൂരടും കൊടുക്കേണ;
 ഇതുകൊണ്ടൊന്നുംപോര എൻറുമെ!

ചെറുതായിട്ടൊരു കുപ്പലും തരേണമേ!
 ആശ്വാസവരുത്തുന്നു നൽമുത്തം വിധിയ്ക്കുന്നു,
 നൽമുത്തം വിധിയ്ക്കുന്നു മരങ്ങൾ മുറിയ്ക്കുന്നു,
 നൂലുറുത്തു പൊളിച്ചു പലകകൾ വാക്കേണ,
 കുപ്പലിന്നടിപ്പലകയും ചേക്കേണ,
 ഓരായം ചേക്കേണ ചെമ്പിട്ടടിയ്ക്കുന്നു,
 ചെറുതായിട്ടൊരു കുപ്പലും പണിചെയ്തു,
 ഇനിയെന്തു? വേണെടൊ! വാവർമരക്കാരെ!

കപ്പൽക്കു വേണ്ടുന്ന ചമയം കയറുന്നു,
 പീരങ്കിത്തോക്കു മുന്നോളം വേണമേ!
 പീരങ്കിത്തോക്കു മുന്നോളം കൊടുക്കണം,
 നാരങ്ങക്കളവന്നും രണ്ടതും വേണമേ!
 നാരങ്ങക്കളവന്നും രണ്ടോളം കൊടുക്കണം,
 പീറെറന്നാറി രാവിലെ വാവർമരയ്ക്കാതും,
 കപ്പൽക്കുവേണ്ടുന്നചമയം കയറുന്നു,
 കപ്പലിറക്കി വെടിമുന്നം വെച്ചു,
 ഓടട്ടേ! കപ്പലും ഓടട്ടേ! യെന്നു,
 അണയട്ടേ! പള്ളിയ്ക്കു അോടട്ടേ പള്ളിയ്ക്കു,
 ഓടട്ടേ! പള്ളിയ്ക്കു അണയുന്നു കപ്പലു,
 കപ്പലണച്ചു വെടിമുന്നം വെപ്പിച്ചു,
 അന്നത്തെ വാണിഭ മവിടെ കഴിയ്ക്കുന്നു,
 പീറെറന്നാറി രാവിലെ വാവർമരയ്ക്കാതും,
 കപ്പലിറക്കി വെടിമുന്നം വെപ്പിച്ചു,
 ഓടട്ടേ! കപ്പലു് കുറുവാന്തർ പള്ളിയ്ക്കു,
 കുറുവാന്തർ പള്ളിയ്ക്കു ണയട്ടേ! കപ്പലു്,
 കുറുവാന്തർ പള്ളിയ്ക്കു ണയുന്നു കപ്പലു്,
 കപ്പലണച്ചു വെടിമുന്നം വെപ്പിച്ചു,
 അന്നത്തെ വാണിഭ മവിടെക്കഴിയുന്നു
 പീറെറന്നാറി രാവിലെ വാവർമരയ്ക്കാതും.
 പച്ചക്കുതിരയെ മെച്ചത്തിൽ ചമയിച്ചു്
 പച്ചക്കുതിര മേലേറുന്നു വാമുരു,
 തട്ടൊത്തഭൂമി തളിപ്പറമ്പെക്കൂടെ,

പച്ചക്കുതിര മേലോടുന്നു വാവരു്
 തട്ടൊത്തഭ്രമി തളിപ്പറമ്പെകൂടെ,
 മദയാനക്കുഴുത്തേറീട്ടയ്യപ്പനെഴുന്നള്ളി,
 തട്ടൊത്തഭ്രമി തളിപ്പറമ്പെകൂടെ,
 പച്ചക്കുതിര മേലേഴുന്നള്ളുന്നാരെടൊ!
 കുതിരേടെ വാൽക്കാണം തന്നേച്ചു പോണിപ്പോരും,
 കുതിരേടെ വാൽക്കാണം തരേണമെങ്കിലു്,
 മലയാളി! മദയാന വാൽക്കാണം തരണെടൊ!
 വാൽക്കാണം കൊണ്ടവർ തമ്മിൽ പിശകുന്നു,
 കുതിരേടെ നടനാലും വെട്ടുന്നു നിലവയുൻ,
 ആനേടെ നടനാലും വെട്ടുന്നു വാവരു്,
 കുതിരേടെ നടനാലും തോറുന്നു നിലവയുൻ,
 ആനേടെ നടനാലും തോറുന്നു വാവരു്,
 ചങ്ങാതിയ്ക്കൊത്തൊരു കയ്യുംപിടിച്ചയുൻ,
 ശെമ്പു് മലയ്ക്കുഴുന്നള്ളി നിലവയുൻ,
 അയ്യപ്പന്റെ വലഭാഗെ വാവരെ കുടിവെച്ചു്,
 അയ്യപ്പനു വരുണോരു നേർച്ചയും വഴിവാടും
 വാവർക്കു്, പകുതി കൊടുക്കേണന്നരുൾ ചെയ്തു!!

20. കാണിപ്പാട്ട് (അഥവാ) പൊലിപ്പാട്ട്.

നാലാം താളം (അഥവാ) മുത്താളം

ശ്രീകൈലാസത്തു് തിരുനടയിലു്
പൊൻശരംകുത്തി മലർചൊരിഞ്ഞു്
പൊൻശരംകുത്തി മലർചൊരിഞ്ഞു്
മരതകംകൊണ്ടൊരു പാത്രവും വെച്ചു്
മരതകംകൊണ്ടൊരു പാത്രവുംവെച്ചു്
കണ്ഠനയ്യനെ പാടിസ്തുതിച്ചു
കണ്ഠനയ്യന്റെ തിരുനാമം കേട്ടപ്പോൾ
ദേവകൾവന്നു പൊലിവു തുടങ്ങി
ദേവകളുടെ പൊലിവുകണ്ടു്
ഈശികൾ വന്നു നേർപൊലി ചെയ്തു
അന്നവിടെ പൊലിച്ചതുപോലെ
ഇന്നീസ്സഭയിൽ പൊലിവായ് വരണം
കേൾവികേട്ടൊരു നാടുമിതാണു്
മാനമുള്ളൊരു വീടുമിതാണു്
ഇസ്സഭയിൽ കാണിപൊലിച്ചാൽ
മറുസഭയിൽ കേൾവിയുമുണ്ടാം
വീട്ടിൽ മുത്തവർ കാണിപൊലിച്ചാൽ
താഴെയുള്ളവർ വന്നുപൊലിപ്പിൻ
ശേഷക്കാരും, ഉററബന്ധുക്കളും
നടയിൽവന്നു കാണിപൊലിപ്പിൻ

അയൽപക്കക്കാരും ഭേശക്കാരും
 കണ്ണനയ്യൻ കാണിപൊലിപ്പിൻ
 കണ്ണനയ്യൻ കാണിപൊലിച്ചാൽ
 കണ്ടകശ്ശനീഭോഷങ്ങൾ തീരും
 രൂപ ഓരോന്നേ പോകൂ നിങ്ങൾക്കു്
 മാനമുണ്ടു് നാളേക്കും നീളേക്കും
 മാനമെന്നപറഞ്ഞൊരവസ്ഥ
 പണംകൊടുത്താൽ കിട്ടുന്നതല്ലാ
 ശക്തിക്കൊത്ത വഴിവാടുചെയ്താൽ
 മുക്തിനൽകും തിരുനിലവയ്യൻ
 ശക്തിക്കൊത്ത വഴിവാടുചെയ്തു്
 ഭക്തിയോടെ തൊഴുതങ്ങു പോവിൻ
 പൊലിക്കണമെങ്കിൽ വേഗം പൊലിപ്പിൻ
 ഇനിയുണ്ടു് തിരുനാമങ്ങൾ പാടാൻ
 ഇസ്സഭയിൽ പൊലിയില്ല നമുക്കു്
 മറുസഭയിൽ പോകുകവേണം.

21. അരിപൊലി.

(ഇളവരസേവത്തിലെ ഒരു ഭാഗം)
 മുത്താളം

കള്ളസന്യാസിവേഷം ധരിച്ചു്
 പൊക്കണം പുലിത്തോലുമുടുത്തു്
 പൊന്നുടുക്കൊന്നു് കയ്യിലെടുത്തു്
 ഇളവരചെൻറ മാളിക കീഴെ

ഇളവരചന്റെ മാളിക കീഴെ
 ഉടുക്കിച്ചയ്യൻ പാട്ടു തുടങ്ങി.
 പാട്ടുകേട്ടവളാരിയ മങ്ക
 ഞെട്ടിയുണൻ താഴത്തു വീണ
 അവളെകാക്കും തോഴിമാരു്
 വാരിയെടുത്തു മടിയിൽ കിടത്തി
 എന്താണിത്ര മയക്കം നിനക്കു്
 പറകപെണ്ണേ പൂക്കൊടിയാളെ
 ഇപ്പൊപാടുന്ന സന്യാസിക്കു്
 അരിപൊലിക്കാൻ പോണമെന്നിടുകു്
 എന്നെകാക്കുന്ന കാവൽക്കാരെ
 എന്റെ കാവലൊഴിച്ചു തരേണം
 എന്റെ കാവലൊഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ
 തീയ്യിൽചാടി മരിക്കും ഞാൻ
 അവളെകാക്കുന്ന കാവൽക്കാരും
 അവളുടെ കാവലൊഴിച്ചുകൊടുത്തു.
 വെള്ളിത്തളികയിൽ വെള്ളരിക്കോരി
 പൊൻതളികാ കൊണ്ടുമുടി
 മുന്തിലേഴു തോഴിമാരു്
 പിന്തിലേഴു ദാസിമാരു്
 മങ്കമാരും മണിവിളക്കു്
 നയ്യലാളുടെ വരവും കണ്ടു

കണ്ടിത്തോ എന്റെ അമ്മേ! അച്ഛാ!

പുരികഴലാളുടെ വരവതിപ്പോൾ

ദുഷ്ടിയും കമ്പിട്ടവളും

മാളികയിൽനിന്നും ഇറങ്ങി

പാട്ടുപാടുന്ന സന്യാസിയിലെ!

മടിപിടിക്കൂ അരിപൊലിക്കട്ടെ

മടിപിടിച്ചു കള്ളസ്സന്യാസി

അരിപൊലിച്ചു തയ്യലാളും

പകുതിയരി താഴെപോയപ്പോൾ

കയ്യുപിടിച്ചു കള്ള സന്യാസി

പാട്ടുപാടുന്ന സന്യാസിക്കന്റെ

കയ്യുപിടിപ്പാൻ എന്തവകാശം

നീയും നിന്റെ തോഴികളായി

അരിപറുക്കിത്തരണമെന്നിക്ക്.

അവളും അവളുടെ തോഴികളുമായ്

അരിപറുക്കി കൊടുപ്പാനിരുന്നു

നിന്നെ ആരാനും വേട്ടോ പെണ്ണേ

വേളിക്കാരും ചൊല്ലിട്ടുണ്ടോ?

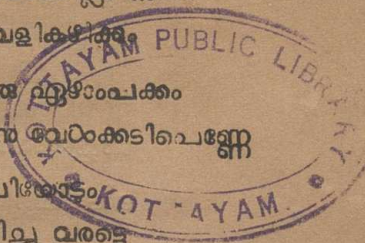
നിന്നെ ഞാനൊന്നു വേറൊക്കെട്ടടി

ആരിയപെണ്ണേ പുകൊടിയാളെ

തനിക്കൊരുത്തിയെ വേറൊക്കണമെങ്കിൽ

വെള്ളാട്ടിയെ വേട്ടോളൂ താൻ

എൻപടിക്കൽ കാവലിരിക്കും
മുതുപറയിയെ വേട്ടോളു താൻ
മുതുപ യിയെ വേറുക്കില്ലാ ഞാൻ
നിന്നെ തന്നെ വേളികഴിക്കും
ഇന്നെക്കൊത്തൊരു എഴുത്തുപക്കം
നിന്നെ ഞാനൊന്നു വേറുക്കടിപെണ്ണ
അണ്ണനോടും തമ്പിയോടും
വേളിയൊന്നറിയിച്ചു വരട്ടെ

22. കോമരം 'കച്ച' കെട്ടുമ്പോൾ.

(പാണ്ടിസേവത്തിലെ ഒരു ഭാഗം)

മുത്താളം

കറപ്പുകച്ചയും കെട്ടി
കരത്തിൽ വീല്ലമ്പുമായി
കരിമ്പനക്കുതിർ വീല്ലും
കൈനിയെ ശരവുമായി
എടുത്തുടൻ വേഗമോടെ
പറപ്പെട്ടു മലയാളി
ഉള്ളാടൻ തന്നുടെ
പടിക്കലും ചെല്ലുന്നു
ഉള്ളാടാ ഉള്ളാടാ
എന്നു വിളിച്ചയ്യൻ

ആരാണു് ഏവരാണു്

എന്നെ വിളിച്ചതു്

ഞാനാണു് ഉള്ളാടാ

മലയാളി സേവകൻ

ഫരനുടെ തിരുമകൻ

അയ്യന്നെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ

ഓടീ പുറത്തേക്കു്

വന്നങ്ങനോക്കുന്നു

അയ്യന്നെകണ്ടപ്പോൾ

ആചാരം ചെയ്യുന്നു.

എവിടേക്കായു് പോകുന്നു

മലയാളി സേവകാ

ഈ മലയിൽ പുലിപെറു

കിടപ്പുണ്ടോ ഉള്ളാടാ

ഇവിടത്തെ പുലികളെ

വേടൻ ഒരുക്കിപ്പോയി

പുലിപെറു കിടക്കും മലകൾ

എവിടെയെന്നു പറയുകവേണം

കരിമലാ മുകളിലു്

കരിഞ്ചോലത്തടത്തിലു്

കരിഞ്ചോലത്തടത്തിലു്

കരിമ്പാറച്ചുവട്ടിലു്

കരിമ്പാറച്ചവട്ടിലു്
 വലിയൊരു അളയിലു്
 കരിമ്പുലി പെറു
 കിടപ്പുണ്ടു് സേവകാ
 അവിടത്തോളം വഴി
 കാട്ടിത്താ ഉള്ളാടാ
 ഓരോ എന്നു ചൊല്ലി
 നടകൊണ്ടു ഉള്ളാടൻ
 ഉള്ളാടൻ മുന്നിലും
 അയ്യപ്പൻ പിന്നിലും
 മേലേതെരുവോടെ
 ചെല്ലുന്നനേരത്തു്
 അവിടത്തെ മങ്കമാർ
 അയ്യനെക്കണ്ടപ്പോൾ
 എവിടേക്കായി പോകുന്നു
 മലയാളീ സേവകാ
 പുലിപ്പാലിന്നായിട്ടു്
 മലനാക്കിപ്പോന്നു ഞാൻ
 തെങ്ങിനാക്കും തരണയ്യാ
 നാഴിപുലിപ്പാലു്
 പുലികളെ ആട്ടി ഞാൻ
 ഈവഴിയെ വരുമ്പോൾ
 മങ്കമാർക്കും തന്നേക്കാം ഞാൻ
 നാഴി പുലിപ്പാലു്

23. നൃത്തം.

(കുത്താളം—, ഒറ്റക്കോലിൽ)

വീരമണി കണ്ഠനയ്യൻ
വീരപ്പന്തലിൽ വാണിടമയ്യൻ
വീരമണി കണ്ഠനയ്യൻ
എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ എന്തടയാളം
വീരമട്ടമടിച്ചുകൊണ്ടു്
പുള്ളിശംഖു് ഉഴുതിക്കൊണ്ടു്
കാൽകാതം വഴിവരുമ്പോൾ
കാൽചിലമ്പിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കാം
അരകാതം വഴിവരുമ്പോൾ
അരമണിയുടെ നാദം കേൾക്കാം
മുക്കാൽ കാതം വഴിവരുമ്പോൾ
മച്ചരിക ഇളക്കം കാണാം
ഒരു കാതം വഴിവരുമ്പോൾ
ഒറ്റപ്പന്തലിൽ നൃത്തം കാണാം
വീരമണികണ്ഠനയ്യൻ
തമ്പുരാനെ കമ്പിടുന്നേൻ.
അടിയിന്നു് മുടിയോളം
ഉടൽ കണ്ടതൊഴുന്നേൻ.
ഫരിഫര നന്ദനാ
ശരണം പൊന്നയ്യപ്പാ!

24. മംഗളം.

മുത്താളം

പൂമലർ തുളസിപൊൻ
 മണിമാല തൊഴുന്നേൻ
 ഭൂമിയെ ഇളക്കുന്ന
 വെടിക്കെട്ടും തൊഴുന്നേൻ
 മഴക്കാറിന്നിരുളൊത്ത
 തിരുമുടി തൊഴുന്നേൻ.
 തലചന്ദ്രൻ അഴകൊത്ത
 തിരുനെറ്റി തൊഴുന്നേൻ.
 പീലിക്കണ്ണിന്നിണയൊത്ത
 പുരികങ്ങൾ തൊഴുന്നേൻ
 കണ്ണിമാങ്ങക്കിണയൊത്ത
 കണ്ണ രണ്ടും തൊഴുന്നേൻ
 ശരംകൊണ്ടു മറച്ചുള്ള
 തിരുമുക്കും തൊഴുന്നേൻ
 തൊണ്ടിപ്പഴം ഇണയൊത്ത
 ചുണ്ടു രണ്ടും തൊഴുന്നേൻ
 മുല്ലമൊട്ടിന്നഴകൊത്ത
 പല്ലകളും തൊഴുന്നേൻ
 ശംഖുകൊമ്പിന്നഴകൊത്ത
 പോർകഴുതയും തൊഴുന്നേൻ
 മണിമാല അണിയുന്ന
 തിരുമാറും തൊഴുന്നേൻ

ആലിലക്കണിയൊത്ത
 അണിവയറും തൊഴുന്നേൻ
 കടുംതുടിക്കഴുകൊത്ത
 അരക്കെട്ടും തൊഴുന്നേൻ
 കട്ടുകാലിന്നിണയൊത്ത
 മുട്ടരണ്ടും തൊഴുന്നേൻ
 നാരങ്ങക്കിണയൊത്ത
 തെരിയാണി തൊഴുന്നേൻ
 മുടിയിന്നു് അടിയോളം
 ഉടൽകണ്ടു തൊഴുന്നേൻ
 അരയിൽ കെട്ടിയനല്ലാ
 കുരിങ്കുച്ചാ തൊഴുന്നേൻ
 അതിൻമീതെ അണിയുന്ന
 അരമണിതൊഴുന്നേൻ
 വലംകൈയിൽ പിടിച്ചുള്ള
 പൊൻചുരികാതൊഴുന്നേൻ
 ഇടംകൈയിൽ പിടിച്ചുള്ള
 പൊൻചിലമ്പും തൊഴുന്നേൻ
 അഴക്കോടെ ശ്രീ ശബരിമല
 ശാസ്താവെ തൊഴുന്നേൻ
 അയ്യപ്പാ ശരണം ഞാൻ
 അടിപാദം തൊഴുന്നേൻ
 അടിയങ്ങുക്കുരുളേണം
 ശരണം കൈതൊഴുന്നേൻ

25. പുലിസേവകം.

(വേദാന്തം)

ക്ഷീരസാഗരം, തന്നിഖനന്തന്റെ മുതുകിന്മേൽ;
പള്ളികൊണ്ടി, ടുനോരു കമലാകാമകൻ! ദേവൻ!
മാനാവൈഭവാൽ പണ്ടു കളവാണീ, വടിവാൻ;
സർപ്പേശൻ ഹര; തന്നെ പുണർപ്പാളുളവായ,
മായാമാനുഷൻ ശാസ്താവതിമോദം സുരലോകം;
ചെന്നു സന്മധുപാനം വിരവിൽ ചെയ്തതിൽ പിന്നെ;
കൈലാസാചലം, തന്നിൽ സുഖത്തോടും വസിയ്ക്കുന്ന
കാലത്തിലൊരിയ്ക്കൽ തൻ ജനകന്റെ, യനുവാദം;
വാങ്ങിക്കൊണ്ടതി, മോദം ഭുവനങ്ങളും ചരിച്ചീടാൻ
യെരുന്നമണുത്തോരു മലയാളി വടിവാൻ;
ഓരോ ദിക്കുകൾ ചുറ്റിത്തരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടവസാനം;
സാരം ചേർന്നൊരു പാണ്ഡ്യനഗരം ചെന്നിഹചേർന്നു
അങ്ങു, മിങ്ങി, ഹ നോക്കി നടക്കുന്ന വഴിമധ്യേ,
കാണം പാണ്ഡ്യരെപ്പാർത്തു ചില ചോദ്യമരുൾ ചെയ്തു;
ചൊല്ലുവിൻ! നഗരത്തിൻ തിരുനാമമതുമല്ല,
ചൊല്ലുളളീ, നഗരത്തെ ഭരിയ്ക്കുന്ന റൂപൻ പേരും,
എന്നു, മല്ലരചന്റെ അരമനയ്ക്കു നെയ്യുണ്ടു
നേരുമാറ്റവും കാട്ടി തരവേണം വഴിപോലെ,
ഇത്തരമുചെയ്തു വചനത്തെ വഴിപോക്കു,
ശിക്ഷയിൽ ശ്രവിച്ചിട്ടു സത്പര, മുരചെയ്തു,
കേട്ടുകൊള്ളിതു പാണ്ഡ്യനരപാലൻ ഭരിയ്ക്കുന്ന,
രാജ്യമാണിദ, മോർത്തു ഗമിയ്ക്കു, ടോ മലയാളി!

ഇന്നീ, മാഗ്ഗ്മേ, നേരായ് ശരിയ്ക്കുക്കു നടന്നാകിൽ,
 കാണാം, ഭൂവരൻമേവും, ഭവനത്തെ തടവെന്നും,
 ഇങ്ങിനെ, യുരചെയ്താ, വഴിപോക്കരകുന്നപ്പോൾ,
 ഭംഗിയിൽ നടന്നിതു ഗുപ കോവിലകം നോക്കി,
 പാണ്ടിയനഗരശൻ കുടികൊള്ളും ഭവനത്തിൻ,
 വാതുക്കു, ഖണത്തെപ്പോ, ഉവിടെ കാവലായ് നില്ക്കും,
 പാരപാലകന്മാ, രാജടുത്തിട്ടയുനെനോക്കി-

ടുള്ളത്തിൽ ബഹുമാനം വഹിച്ചിരുന്നവരെയും,
 എന്തിനായ് തുന്നിയുന്ത, ഗമിയ്ക്കുന്നതെവിടെയ്ക്കും;
 ആരാകുന്നിതു? നീയും കളവെന്നും! കഥിച്ചാലും,
 ഇത്തരം ശ്രവിച്ചപ്പോൾ പുരപാരഭടന്മാരെ,
 പാത്തുകൊണ്ടു, രചെയ്താ, നിദ, മയുൻ മടിയാതെ,
 ഇന്നി സർവ്വഭൂമിനിരീ, ഞ്ഞല്ലാറിലും വേണ്ടും,
 പാണ്ഡിത്യം, ലഭിച്ചുള്ള മലയാളി, യിചനിപ്പോൾ,
 പാണ്ടിയ ഗുപതിത, നരകത്തു വസിപ്പിടാൻ,
 മോഹമുണ്ടു, തിനായി ഗമിച്ചേൻ ഞാനുമുഖം;
 ചിത്തത്തിൽ കൃപയുണ്ടു വഴിതന്നിട്ടി വന്തന്നെ,
 രാജാവി, ന്നടിക്രൂപാനന്ദചരമമേളണം,
 ഏവം ചൊന്നതു കേട്ടു കനിവോടെ ഭടനേകൻ,
 അയ്യനോ, ഞ്ഞമിച്ചി, ട്തിവേഗം നടക്കൊണ്ടു,
 രാജാവിൻതിരുമുമ്പിൽ പണിഞ്ഞു സേവകൻ വാർത്ത,
 സർവ്വവും, ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തിരിച്ചെത്തി പുരപാരം,

(പുത്തം മാറി)

ചാരപാലകനോതിയ വാർത്തന്നവനാ, ശു ശ്രവിച്ചതി

[വേഗം,

തൻ മണിമാളിക വിട്ടു പുറത്തേയ്ക്കു വെട്ടു വന്നിഹ

[നോക്കിയ നേരം,

സേവകമക്ഷണ, മൊക്കെ വീളങ്ങും അയ്യനെ, യങ്ങിഹ

[കണ്ടു മഹീശൻ.

മാനസതോഷ, മിയന്നു പതുക്കെ സാദര, മിങ്ങിനെ

[ചെയ്തിതു ചോദ്യം,

എന്തിനു? വന്നിതു നീയ്യി, വിടത്തിൽ വല്ല വിശേഷ,

[മുരപ്പതിന്നുണ്ടോ?

ആരെടൊ! ചൊല്ലുക, പേരു, മിരിപ്പും അച്ഛനമ്മയ്യ,

[മില്ലയൊപിന്നെ?

സോദരരില്ലയോ! യെന്നിവയെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ

[വചിയ്ക്കുകവേണം,

എന്നിവ കേട്ടതി, നത്തരമായി, ടയ്യൻ ഭംഗിയി,

[ചിത്ഥമുറച്ചാൻ,

കോമളരൂപിണി, യായിട്ടുമെന്റ, അമ്മയെ!

[ഭൂമിയിൽ കാണുകയില്ല,

ആയവ, ഉള്ളെന്നയുത്ഭവമാക്കി പോയിതു വൈകുണ്ഠം

[ഭൂമി വെടിഞ്ഞു;

ഉണ്ടിവ, നെത്രയും വൈഭവമുള്ള അച്ഛൻ സോദരി,

[സോദരന്മാരും,

പക്ഷേ, യിന്നായവ, രെന്നെ വെടിഞ്ഞു കൈലാ-

[സാദ്രിയിൽ വാഴുകയാണ്;

എന്നുടെ പേരതു കയ്യപ്പനെന്നു, ചൊല്ലിടും

[ഭൂതലവാസികളെല്ലാം,

സേവകഭാവ, മിയന്നു വസിപ്പാൻ പാരവ്യ, മാഗ്രഹ,

[മുണ്ടിവനോക്കു;

ഏവമായുള്ള വചസ്സുകൾ കേട്ടു ചിത്തമ, യേററവും

[തുഷ്ടികലൻ;

സുന്ദര, നയന്നു സേവക പട്ടം ഭൂവരൻ ശിക്ഷയിൽ നൽകി

[യയച്ചാൻ,

തന്നുടെ വൈഭവ, മൊക്കെ മുരുകി മററുള്ള സേവകരെ,

[നതുപാലെ;

ഭൂപതി സന്നിധി തന്നിൽ വസിച്ചു സമ്മതനാമൊരു

[സേവകതുലും,

(വൃത്തംഃഘാറി)

നിജ, സേവകരിൽ പ്രിയ, മേററ, മിയന്നൊരു ഹരിഹര-

[പുത്രനതെന്നു,

മനതാരിൽ ഗുപന്നിഹ, തോന്നുകി, വിവരുടെ മൊഴി

[കേൾക്കുകയില്ല;

എന്നി, തി, നിനവാൻ വസിപ്പവ, രാകിയസേവകവര,

[രൊരുമിച്ചു,

അയ്യന്നതി, ഭോഷമുരച്ചതി, തതിനുള്ളൊരു വഴിതേടി

[യജസ്രം,

കാലം കഴിയേ, തരുണി ഗുപഭാര്യയ്ക്കു, അഹ ശുഭയതെന്നു

പേരുള്ളൊരു, രോഗ, മണഞ്ഞതു ഭൂവര, നറിവായതുമൂലം,
തന്നാട, തിലേറിയ യോഗ്യത പൂണ്ട, മരുണൊരു

[വൈദ്യരെ, യെല്ലാം;

നേരായ് വരുവിച്ചി, ഹ നോക്കുവതിന്നായങ്ങൊരു കല്പന

[ചെയ്തൊരുമൂലം,

ചെന്നു മയ മായതു നോക്കി, കണ്ഠത പൂണ്ട, തി

[വേഗതയോടും,

ഭൂപാലക സന്നിധി ചെന്നു ചികിത്സക, രവൊടു,

[മിതമരച്ചു;

സാമാന്യമതാകിയ രോഗമതല്ലെന്നി, തിയോക്കുക!

[ഭൂവരമെഴുവെ;

വേണം പൂവി തന്നുടെ പാലതു നാഴി; യതു കിട്ടുകി,

[ചെന്നിയെ; വേറായ്,

ഇല്ലി, ഒന്നൊരു ശേഷ്യ, മായതുകൊണ്ടി, ന്നതിനങ്ങ

[ശ്രമിക്കുകവേഗം,

ഇമ്മട്ടുരചെയ്തൊരു വൈദ്യവചസ്സു, ഞ്ഞാപമിയന്നു

[ശ്രവിച്ചു;

സാമത്വ, മിയന്നൊരു സേവകസംഘങ്ങളെയൊക്കവെ,

[യങ്ങു വരുത്തി;

ചൊല്ലേറിയ വൈദ്യര, രച്ചൊരു ദിവ്യശേഷ്യമാപൂവി

[തന്നുടെ ക്ഷീരം,

കൊണ്ടു, കവതിന്നു സമത്വത; യിന്നുള്ളൊരു കിങ്കര,

[രാരി, തിലെണ്

ചൊല്ലീടുക യെന്നു, രചെയ്തൊരു ഭൂവരഭാഷിത,

[മങ്ങിഫകേട്ടു,

സന്തോഷമകന്നു വിഷണ്ഡതപൂണ്ടു, തളിച്ചെഴുതിതു
 [സേവകരെല്ലാം;
 അപ്പോ, കളഴുനീറു, ടനയുനു, മക്കൾചൻ തന്നെ വണങ്ങി,
 [യുരച്ചാൻ;
 ഇപ്പമതാകിയ കാൽമിതിന്നാ, യുറത്തടമേ തവ വേണ്ട
 [വിഷ്വാഭം;
 ഇന്നിവനമ്പോടുപോയ് പുലി തന്നുടെ ക്ഷീര, മതാശു
 [കറന്നു വരുന്നേൻ;
 ഇത്തര, മയ്യ, നരച്ച, രചന്റെ സമ്മതമങ്ങു ചളിച്ചൊരു
 [ശേഷം;
 വയ്സുലി വാണിടുവോരു ഗിരിയ്ക്കു, യങ്ങു ഗമിച്ചിതു
 [നിർഭയമോടും;

(പൂത്തം മാറി)

ഗമിയ്ക്കുന്ന വഴിമദ്ധ്യേ കുടിലൊന്നിൽ വസിയ്ക്കുന്ന
 കളവാണി, യൊരുത്തി വന്നടുത്തയുൻ തന്നൊടോതി,
 നടന്നിട്ടു തളൻള്ള വഴിപേടം ശമിപ്പാനായി
 വരികിന്നു സുഖമോടു, മിവറു വാഴും കുടിൽത്തന്നിൽ,
 കുറച്ചു വിശ്രമിച്ചിട്ടു ഗമിച്ചാലും മഖയാളി!
 ഇവളല്ലാ, തപരന്മാർ ഒരുത്തരി, പ്ലിവിടത്തിൽ;
 കസുമാസ്രുസമനായ നരവീര! ഭവാനെന്റെ;
 ക്ഷണനത്തെ പഴുതാക്കി കളയാതെ വരവേണം;
 ഇതി പാരം വിനയത്താൽ ക്ഷണിയ്ക്കുന്നോരവരം

[തന്റെ,

ഒരുമിച്ചു ഗമിച്ചിതു ഹരിപത്രൻ ഹൃദി മോദാൽ;
അണഞ്ഞുള്ള ശിവപത്ര, നിരുന്നീടാനൊരു പീഠം;
നല്ലീട്ട മണാത്തി കലനും കൊണ്ടവളോതി;
ജപിക്കുന്ന മുഖകാന്തി കലനുള്ള ഭവാനിപ്പോൾ;
അതിവേഗം ഗമിയ്ക്കുന്നതെവിടേയ്ക്കു കമിച്ചാലും;
പരിചോ,ടിച്ചിടമങ്ങു കളവാണിയുരചെയ്തു-

വചനത്തെ,ശ്രവിച്ചപ്പോൾ ഹരപത്ര,നിദമോതി,
അഹമിന്നു റൂപ പാണ്ഡ്യൻ പുരി വിട്ടു വരുന്നിതു,
മലയ്ക്കായി ഗമിയ്ക്കുന്നു പലിപ്പാലു ഖഭിച്ചീടാൻ;
പുലിയെന്നങ്ങരയ്ക്കുന്നതതു,യെന്തെന്നതുചൊൽക!

പുലിപ്പാലെന്നുരചെയ്യുന്നതു കിട്ടുന്നതോ? ചൊല്ല!
ഇവ ചൊല്ലി വസിയ്ക്കുന്ന ശിവപത്രൻ മുഖം നോക്കി;
ഹസിച്ചും കൊണ്ടുരചെയ്താൾ മധുവാണി യതുനേരം;
പുലി തന്നെ ശരിയാ,യ്ക്കുണ്ടറിയാത്ത മലയാളി!

വരികിന്നു പുലിരൂപം പരിചിൽ കണ്ടിടുവാനായ്,
വചസ്സേവമരുളിതൻ കുടിയ്ക്കുള്ളിൽ കടന്നിട്ട്,
വളർത്തുന്ന നായതന്നെ വീളിച്ചമ്പിൽ നിറുത്തിട്ട്,
നിജകാന്തൻ വനവേട്ട പുരിഞ്ഞങ്ങു വധംചെയ്തു,
പുലിതന്റെയൊരു തോലങ്ങെടുത്തിട്ടു, പുതച്ചിട്ട്,
നിറുത്തി താൻ കുടിയ്ക്കുങ്ങു വെളിതന്നിമ്പിരപ്പുള്ള,
മലയാളിയരികെ പോയ്ക്കുണിച്ചാൾ വമ്പുലി കാണാൻ

(വൃത്തംമാറി)

ഇതീതരം മധുരമാഴി ചൊന്നോരാവചനംകേട്ടു,
 സതപരം പുരരിപുജ, നെഴുന്നേറുടൻ പുറപ്പെട്ടു,
 അമ്പോട്ടമവരം കടിയിൽ ഘോര വയ്നുമ്പിയിൻ ചമം
 ശിക്ഷയിലതികതകം മുടിയുള്ളൊരു നായിനെ,
 കണ്ടതിശയമുറക്കാനിത് പുണ്ടുകാമിനിയെ നോക്കി,
 പുഞ്ചിരിചെറുതുളവായൊന്ന, ഞാപ്പലിയെ നോക്കി,
 തൽക്ഷണമതു പുലിയായ്തീൻ! കാമിനി താൻ നേരിൽ,
 തീപ്പൊരിയതു ചിതരും മട്ടു കണ്ണുകളുരുട്ടി,
 പാഞ്ഞിതുവനത്തരുണി വിസ്തൃയം കലൻ കണ്ടു,
 വമ്പിച്ച ഭയവും പുണ്ടു അയ്യനെ ശരണം ചെയ്തു,
 തന്മഹിമകൾ ചവവും ബോധിയാഞ്ഞൊരിവരം പേരിൽ,
 സൽകൃപാ ലവമരുളി കാക്കുക പുലിയെ മാറി,
 ഗൽഗഭ വചനമിടം കേട്ടു ശംഭുനാമയൻ,
 വമ്പുലിയതിൻ ചലനം മാറി മുൻസ്ഥിതിയിലാക്കി,
 അന്നവളോടുപലതു, മോതി യാത്രയതുംചൊല്ലി,
 സതപരം ശിവതനയൻ! പോയിതു പുലിയെ നോക്കി.

(വൃത്തംമാറി)

കുറവുമാരുള്ളുന്ന ഗിരിയിങ്കൽ ഭയമെന്നെ,
 കൊടുവാളും വടിയും തന്തിരു കയ്യിൽ വഹിച്ചിട്ട്,
 അതിമോദം കുറവർ തൻ ഭവനങ്ങൾക്കു, തിട്ടരെ,
 ചെന്നു നിന്നതില്ലെ കലൻക്കു വീളിച്ചെയ്തു;

ഇടി തൻ നിനദംപോലെ വിളികേട്ടു കുറവന്മാർ,
 ആരാ?ണിച്ചിടത്തുനിൽ വിളിപ്പതെന്നിഹ കേട്ടാർ,
 കണ്ഠതയകന്നോരു വചനത്തെ പരിചോടും,
 ശ്രവണം ചെയ്തവരോടു കയ്യപ്പ'ന്നു ചെയ്താൻ,
 പാണ്ടിയ നഗരത്തെ ഭരിച്ചീടുമരചൻറ,
 കീങ്കര!നിവന്നെൻ ധരിച്ചാലും വഴിപോലെ,
 ഇഷ്ടമായ പതിനാറിലധികം വത്സരമായി,
 പരിചോടെ ഗുപതി തൻ ഭവനത്തിൽ വസിയ്ക്കുന്നു,
 ഇപ്പോഴെന്നരചൻറ തരുണിയ്ക്കുള്ളവായ,
 രോഗമങ്ങൊഴിച്ചിടാൻ ചികിത്സിക്കുന്നവർ ചൊല്ലാൽ,
 പൂവിപ്പാലങ്ങൊരു നാഴി കറന്നിട്ടു ലഭിക്കേണം.
 മാർഗ്ഗമിന്നതിനെന്തെന്നുറയ്ക്കേണം! വഴിപോലെ,
 ഇത്തരം പറഞ്ഞുള്ള മൊഴിയെ കേട്ടു, തിരുമാദം,
 വയമ്പരമവർ പിറു പിറുത്തും കൊണ്ടുചെയ്തു.

(പുത്തംശാറി)

അയ്യോ യീ, വിപിനത്തിൽ വിചസ്യുന്ന പുചിവർഗ്ഗം,
 കൈയിന്നിചർ മൂപ്പൻ വധിച്ചിതു ബഹുകഷ്ടം;
 ചൊല്ലോടിമമലയിങ്കൽ വിളങ്ങും കല്ലുളയിങ്കൽ;
 പെററിഹ കിടക്കുന്നു കരിമ്പുചി വലുത്താൻ;
 ചാരെ വന്നുണയുന്ന മനുഷ്യാരെ കൊലചെയ്തു;
 ചാരു കുത്തുങ്ങളോടു വസിയ്ക്കുന്നു പുചിതാനം;
 പിന്നെയുണ്ടരികത്തങ്ങൊരു ജീവനെന്നു മാതെ;
 കാത്തു കൊണ്ടുരുളുന്നു പുചിരാജനൊരു, ധീരൻ,

ഭീക്ഷ തെണ്ടിടുമേകൻ നൂപ പട്ടം കൊതിച്ചെങ്കിൽ,
 കിട്ടുമെന്നതു തെല്ലും നിനയ്ക്കാല്ലെ, മനതാരിൽ
 ഇന്നു നീ അതുകൊണ്ടു മടങ്ങി പോരുക വേഗം;
 ഇന്നു നിന്നഭിമാഷം നിറുവറാൻ വഴിയില്ല;
 ഇതഥമാ, യുരചെയ്തു വചസ്സുക, ഉതുകേട്ടു.
 മായാമോഹിനി! പുത്രൻ! ചിരിച്ചും, കൊണ്ടുരചെയ്തു;
 എന്തടയകതാരിൽ ജനിച്ചിട്ടു, മഭിമാഷം,
 വാദമില്ലതു സാദ്ധ്യം വരുത്തീടും ദ്രവം ഞാനും;
 പിന്തിരിഞ്ഞ, കലുന്ന മനുഷ്യനല്ല; ഇതുകൊണ്ടു;
 ചാരു നേർച്ചഴി പൊല്ലി മരണം മന്ത്രവും നല്ലി;
 ക്ഷിപ്ര, മിന്നിയുമൊന്നു കനിഞ്ഞാശിസ്സുരുളേണം;
 അപ്പോഴും, കുറവന്മാ, രധികംസന്തുഷ്ടിപൂർവ്വം;
 രാജ സേവകനാകും മലയാളി, തനി, യ്ക്കു ന്വീൽ;
 മന്ത്രത്തെ മരുന്നോടും ശരിപോലാണിഹനല്ലി!
 ഗുരുക്കുണിയും അയ്യൻ വടിവിൽ ചെയ്തു, രണ്യത്തിൽ;
 പലി പെറു കിടക്കുന്ന ദിശി നോക്കി പറപ്പെട്ടാൻ,
 ഇടുപ്പിൽ കച്ചയെ കെട്ടി വരിഞ്ഞു നല്ലറപ്പാടും
 തിളങ്ങും തൻ ചുരികയെ കയ്യകമായ് തിരുചീട്ട്,
 കര, നന്നിൽ കലശത്തെ വഹിച്ചു തമ്പുവി മേവും,
 പെരു, കുന്നി, നടിവാ, രത്തണഞ്ഞിതു മലയാളി!
 മനുഷ്യന്തൻ ചൂററിഞ്ഞു മണത്തു കണ്ണുരുട്ടിട്ട്
 കടുവാ പല്ലിളിച്ചിട്ടു, ഞടുക്കുന്നിത, തുണരും,
 അടുക്കും വമ്പുവി തന്നെ കരകൊണ്ടു പിടിച്ചിടാം;
 അടുത്തുചേരുമപ്പോൾ ശങ്കുരുട്ടിട്ട് കുതിച്ചിടും,

കുതിച്ചുകൊണ്ടുളള പായും പെരുത്ത വമ്പുഖി തന്നെ,
 തുടൻതംകൊണ്ടു,യുനേററം പതുങ്ങി പോയ് പുലിക്കാവിൽ,
 പിടിച്ചു കെട്ടുവാനായി തുടങ്ങു,മത്തരുണത്തിൽ,
 പൊടുന്നനെ കുതറീട്ടു കുതിച്ചീടും പുലിയപ്പോൾ,
 പതിപ്പാനാ,യിടുപ്പികുലമർക്കുന്നു ഹരപത്രൻ,
 പീടുത്തം വിട്ടുകുലത്തു തെറിയുക്കുന്നു പുലിയപ്പോൾ,
 ചരിച്ചുംകൊണ്ടതിൻ പിമ്പേ ഗമിയുക്കുന്നു ഹരപത്രൻ
 കരിമ്പുഖി വിരണ്ടും കൊണ്ടുവരുന്നി,തതുനേരം,
 പററിപ്പോയ് മുതു തട്ടി കൊടുക്കുന്നു മലയാളി
 തെറെറന്നു കരഃ പൊക്കി കുതിയുക്കുന്നു പുലിയപ്പോൾ,
 ക്ഷീണതപമതിനാചെ വളൻള്ള പുലി തന്റെ,
 മുഖക്കുണ്ട് തങ്കരംകൊണ്ടു തടവുന്നു ശിവപത്രൻ,
 മായാമാനുഷ,നന്നെ കടിയുക്കുന്നു പുലിയപ്പോൾ,
 വായിൽ തൻ മുരികയെ കടത്തുന്നു നിലവയുൻ,
 ഉഗററംപൂണ്ടിവിധത്തിൽ പടവെട്ടീ,ട്ടവസാനം,
 തോററിതങ്ങു,യുനോടപ്പുലിയുമെന്നതേ വേണ്ടു
 വേണ്ടതുപോൽ പാൽ കുറന്നു മൊന്തയുമേന്തിയ,ങ്ങയുൻ,
 പാണ്ടിയൻ രാജധാനിയു,തിമോളം പുറപ്പെട്ടാൻ.

(പുത്തംമാറി)

ഇതഥ ശിവനന്ദന, നൊരുവിധ, മങ്ങിപ്പോയ ചോരാടി

[തന്നിൽ

പാണ്ടുൻ ഗുവരാജൻ മുടക്കു, തുറുപ്രിയമൊടു ചെന്നു

[കടന്നു്,

കുഴപ്പത്തൊടു വയ്മ്പുലി തന്നുടെ പാലു നിറച്ചീടിന

[പാത്രം,

കയ്ത്താരതി, ലേന്തി വരുന്നൊരു പലതി ചില പാമ്പ,

[രണ്ടത്തു്,

എങ്ങനെയെന്നിതു? വിരവൊടു എവിടെയ്ക്കായ്

[പോവതു? പിന്നെ

ആരെന്നതു? നിങ്കരമേന്തിട്ടുള്ളൊരു കലശത്തിലുമെന്തു്;

എന്നിവിധമാകിയ ചോദ്യം പാരം തുഴികലൻ

[ശ്രവിച്ചു്;

അയ്യൻ! മടിയെന്നിയെ! അവരൊടു ശിക്ഷയിലിങ്ങിനെ

[യുരചെയ്തു്;

ഞാനിപ്പൊഴുതുവനത്തിൽ നിന്നങ്ങു വരുന്നതു

[മോക്കു്;

പോകുന്നതു പാണ്ടുപുരത്തെയ്ക്കെന്നതു വിരവൊടു

[ധരിപ്പിൻ;

കൈവശമിന്നുള്ളതു പച്ചിയുടെ പാലതു, മെന്നോക്കുക

[നിങ്ങൾ;

കയ്യുപ്പ, നന്തെന്നിഹനാമം ചൊല്ലിടു മുപ്പിനി-

[വാസികളെന്നെ,

ഇത്തരമാണെൻവാസ്തുവ, മിതി, യുദ്ധയുതിനെ
[കേട്ടവരെല്ലാം;

ചെന്നക്കലശത്തിലൊഴും പാൽ സതപരമഴകോടഥ
[നോക്കി;

ഇപ്പാൽ പുലിത്തണ്ടെ യെന്നതു ദൃഷ്ടാന്തമിവർക്കിഹ,
[നാസ്തി;

ഇയ്യള്ളവർ നീ ചൊൽവതു ശരി,യെന്നറക്കുവതി
[ഖോത്തുഗമിക്കാം;

പക്ഷേ; ഇന്നിപ്പാൽ പുലിയുടെ,യിതി ചൊല്ലുകി,
[ലുലകുങ്ങറ ഹസിയ്ക്കും;

പ്രത്യുത്തരമീവക ചൊല്ലി പാമ്പര,മവിടുന്നാശു ഗമിച്ചു;

(പൂത്തം മാറി)

പാമ്പരിത്തരം ചൊന്ന വചസ്സുകൾ ചിന്തചെയ്തു
[നടന്നീടും മാറ്റമേ!

അന്തകാന്തകനന്ദന!നയനം, ഇത്തരം മനോരാജ്യം,
[തുടങ്ങിനാൻ;

ഇന്നിവൻ പുലിപ്പാലതുകൊണ്ടഹോ! പാണ്ടുഭൂവര
[മന്ദിരം ചെല്ലുകിൽ

പാമ്പ,രിപ്പൊഴുങ്ങോതിയപോലവെ, ശങ്കയാൽ
[പുലിപ്പാലിതുമല്ലിടും;

ഇയർഷ്യയാൽ പറഞ്ഞെ,ന്ന ഹസിയ്ക്കുവാൻ പോന്ന
[സേവകരക്കുമുണ്ടായിടാം;

ആകയാ,ലീവന്താനെ ഗമിപ്പതു ഭംഗിയല്ലെ-

[നന്ദിത്താരതിലോത്തമോർ

ചെന്നൊ,രാൽത്തണൽ പററിയിരുന്നുടൻ അപ്പ,

[നമ്മമാർ കാൽത്തളിർ തന്നെയും;

ജ്യേഷ്ഠരായിട്ടും കുളിമുഖൻ ഗുഹ നെന്നിവക്കെഴും

[പാദയുഗങ്ങളും;

ഭാരികാന്തകിയാകിയസോദരി തൻപദങ്ങളും

[ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുടൻ

ഏകനാമിവ,നന്നൊടു കൂടവെ വേണ്ട സഹായം

[ചെണ്ണുതിനിസ്ഥലം;

വന്ന ചേരുക കാളികൾ കൂളികൾ ഭൂതസംഘവും

[വമ്പുലിക്കൂട്ടവും,

ഇത്ഥ,മോത്തൊരു കാൽക്കുണ,മങ്ങിപ്പൊങ്ങ

[കൊണ്ടീടും നേരത്തു വമ്പരാം;

കാളി കൂളി, കളുത്തുസിപ്പു വൻഭൂതസംഘമായട്ടിക്കി

[ചെത്തിനാർ;

പിന്നെ വമ്പുലി വൃന്ദവ മമ്പൊടു വന്നചേൻ

[പുളച്ചുണ്ടു മേവിനാർ,

ഇപ്രകാര,മങ്ങെത്തിയ, തയ്യനും കണ്ടു,വിസ്തൃയം

[പാരംകുലന്മാരൻ

ഘോരമായൊരു വമ്പുലി തന്നുടെ ചാരു കണ്ഠമേ,

[യേറിയിരുന്നു, തൻ

പിമ്പു,കൂളികൾ ഭൂതവുമായോ! പാണ്ടിയൻ

[പുരി നോക്കിനടന്നിതു,

(വൃത്തം മാറി)

വളുകായവും ഖോരഭംഷ്ടവും ഭീവളത്തിടും ദൃഷ്ടിയും,
വികൃത രൂപവും വിലസിടും മഹാഭൂത കൂളികൾസഞ്ചയം,
ചേൻ വമ്പുലി കണ്ണ മേറിയങ്ങരെ ഖോഷവും

[പൂണ്ടുമോ,

വന്ന ചേന്നാരാമോഹിനീസുത,നന്നെ ഇരക്കുണം

[ചെയ്തെൻ!

തിങ്ങിടും ഭയം പൂണ്ട മുത്രവും വീഴ്ന്നി,യെത്രയും

[വേഗമായ്,

രാജവാസികൾ പാഞ്ഞു ചെന്നെൻ പാണ്ഡ്യ

[രാജനോടോതിനാർ,

ഭവനരക്ഷക! ഗുപ്തശിഖാമണൈ! താവക പ്രിയ

[സേവകൻ,

വൈദ്യർ ചൊല്ലിയ പോലെ വമ്പുലിപ്പാലിനായ്

[വന്നു പോയവൻ,

ഖോരമാം പുലി വാഹനത്തൊടും കൂര വമ്പുലി

[സംഘമായ്,

ഗുത്തമാടിടും കാളി,കൂളികൾ, ഭൂതവൃന്ദവുമൊത്തുടൻ,

വന്നിടുന്നിതു കൂസലെന്നിയെ രാജമന്ദിരം പാർത്തൊഹ!

നിന്ന കൊള്ളുവാൻ ശക്തരല്ലിവർ കാത്തുകൊള്ളുക

[ഞങ്ങളെ,

ഇത്തരം പ്രജാവാക്യസംഘവും കേട്ടു ഭൂവരൻ പാഞ്ഞുടൻ,

മന്ത്രി വൃന്ദമായൊത്തു ചേൻടൻ നോക്കിയെ,ത്രയും

[ഭീതനായ്

ഭരണീനക, ക്ഷാമ്പിലെത്രയും താഴ്ന്നുവെക്കേണ്ടതിനാൻ,
ചാരുവിക്രമം പുണ്ടിട്ടും തവ ചാരെ വന്നു സല്ലാരവും
ഇന്നു ചെയ്യുവാനാവതല്ല നിൻ കൂട്ടരിൽ പരം ഭീതിമെ
ആയതങ്ങമോ! കേട്ടു തൽക്ഷണം സംഘമൊക്കെയു

[മസ്ഥലം,

നിർത്തി, യേകനായ് വാഹനത്തെയും വിട്ടു നിന്നിതു

[ഭൂമിയിൽ,

നിന്ന സേവകനായൊരയ്യനെ നന്ദിയോടെതിരേറുടൻ,
കൂട്ടി വന്നൊരു മാനുപീഠവുമേകി, യോതിനാ, നിത്തരം,
ഭേവിതന്നുടെ രോഗ കാരണം ചിന്തചെയ്തുടൻ വൈദ്യരും,
ശുദ്ധമാം പച്ചിപ്പാലു വേണമെന്നെന്നൊടമ്പൊട്ടും

[ചൊല്ലയാൽ,

ആയതങ്ങീഹ കൊണ്ടുപോരുവാൻ യോഗ്യനാം

[ഭോനെന്നിയെ

മറൊരുത്തരും, മില്ല, യെന്നീ, ഭം ചിന്തചെയ്തിവ, നാനസെ
മാന്യനാം ഭോ, നന്നൊടാജ്ഞയെ നല്കിനാ, നതിൻ

[വണ്ണമെ!

ചെന്ന മന്ദുചിപ്പാൽ കറന്നമൊ! കൊണ്ടു വന്നിതു

[നിർഭയം,

പക്ഷേയിപ്പൊഴെൻ ദേവ, തന്നുടെ രോഗമെന്തായും

[സേവിയാ-

തി, പ്പൊഴോട്ടുമേ! ശബ്ദമെന്നിയെ വാണിടുന്നിതു

[സൈപരമായ്;

പാലു കൊണ്ടീനി കര്യമേതുമെ! യില്ല, യെങ്കിലുമെന്നുടെ;
മേക്കു നെററീടുന്നങ്ങു കർത്തവ്യം നാശ്യമാക്കിയഹേതുവാൽ

വേണ്ട മട്ടു സമ്മാനമിന്നു ഞാൻ തന്നിടാ,മതു വാങ്ങണം,
 ഭൂപനിത്തര,യൊല്ലി നല്ലിയ വസ്തു സർപ്പവും തുഷ്ടിയായ്;
 സ്വീകരിച്ചു പിൻ ഭൂമിപാലനോടിത്ഥ,മാതിനാൻ
 [ഗൌരവാൽ;

ബലിശകുതിയും കാതു്ബോധവും രാജതന്ത്രവും യുക്തിയും;
 പാരമുജ്ജ്വലം, ഞങ്ങൾ തുല്യമായില്ല,യെന്നഹങ്കാരവും;
 പുണ്ടു വാണിടുന്നിന്റെ സേവക,രാതിടുമൊഴിയി
 [ന്നിമേൽ;

കേട്ടുവെങ്കിലോ? നിന്റെറവംശവും നാശമെന്നി,തുവന്നിടും,
 ശുദ്ധനാം നിനക്കിപ്പോൾ മാപ്പു ഞാ,നിഷ്ടമാൻടൻ
 [ന.കുടിനൻ;

ഇത്ഥമയ്യന്ന,യൊല്ലി യങ്ങൊരു,ദിക്കിലമ്പൊടു ചെന്നടൻ
 ഭൂതകാളികൾ കൂട്ടി വയ്ന്നുചി സംഘമാകവെ,വന്നിടാൻ;
 ധ്യാനമാണൊരു നേര, മസ്ഥല,ന്നോക്കിയെത്തിനാർകൂട്ടരും
 അയ്യന്നപ്പൊഴു തൻ ഗണങ്ങളൊടൊന്നു ഗൌരവം
 [പുണ്ടടൻ;

ചെന്നു കൊല്ലവിൻ ദുഷ്ടസേവകന്മാരെടങ്ങിഹ വൈദ്യരെ;
 എന്നു കല്പന കേട്ടു തൽക്ഷണം ഭൂതസഞ്ചയം മറുമായ്;
 ചെന്നു പാണ്ഡ്യഭൂപാലമന്ദിരം; കൊന്നിതായവർതന്നെയും
 ക്ഷിപ്രമങ്ങിഹവന്നു കൂപ്പിനാ,രായതിൽ പ്രിയംപുണ്ടുവോ
 സംഘമൊത്തുടൻ അയ്യന്നപ്പൊഴു അന്നുമന്ദിരം
 [ചുകിനാൽ!

26. പുലിസേവകം റെറപ്പാട്ട്.

ശോഭിച്ചീടിന മോഹിനിനന്ദനനാടിയതേടിയ

[നിലവയുന്മാൻ;

അരയും തലയും കരുതിമറുക്കി വില്ലംശരവും കയ്യിലെടുത്തു്
വേട്ടവിളിച്ചൊന്നുരുളിച്ചെയ്തുവേട്ടവിളിച്ചൊന്നുരുളിയനേരം
നായും വലയൊടുനായാടികളും പിള്ളരുരുളിയിടിയുമെടുത്തു്;
പിള്ളരത്തേററം വരവുതുടങ്ങി മലവാരം വഴിനോക്കിനടന്നു;
മെട്ടിയടച്ചവർ വലയംകെട്ടി നായ്ക്കുളയങ്കം തുരടുമകറി;
പിള്ളരുമുള്ളിൽ പുകു തിരഞ്ഞു പുളിപ്പെടമാൻ,

[കുടമാൻകൂട്ടം;

കേഴ്, കിടാവൊടു, ചെന്നായ്, കരുനായ്, മുളു, നടുമ്പൊടു

[കൂരമ്പന്നി,

വയ് നൂലി, യിളകി വരുവതുകണ്ടു് പേടിശ്ചോടിന

[പടനായന്മാൻ;

വന്മരമേറിക്കരകൊള്ളുന്നു നിലവയുൻ കണകൊണ്ടുതടുത്തു്
നിന്നിട്ടയുൻ ചുവടിലക്കാതെ കൊന്നിട്ടയുൻ പുചിയെമറിച്ചു്
വരുവിനെടോ! പടനായന്മാരെ പുചിയെക്കെട്ടി

[യെടുപ്പാനായി;

അപ്പോൾ വന്നിതു പടനായന്മാർ പുചിയെക്കെട്ടി

[യെടുപ്പാനായി;

നടനാലും വലിച്ചുങ്ങു കെട്ടേണം പുചിയുടെ;

വാലു വളച്ചുങ്ങു കെട്ടേണം പുചിയുടെ,

വായിൽ കുടികോലും തള്ളേണം പുചിയുടെ

വായിൽ കടികോലും തള്ളുന്ന പടനായർ;

പുലിയെ കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചും കൊണ്ടുതൂർ;

അങ്ങൊരു തെരുവുടെ ചെല്ലുന്ന നേരത്തു്

പല, പല, ചെട്ടികൾ പരദേശികളും, ശരണം ചരണ,

[മി.തയ്യായെന്നു പുകഴ്ത്തു;

തെച്ചിപ്പുവെട്ടു, പിച്ചുകുമാലയും, ജാതിയ്ക്കായൊടു,

[കരയാമ്പുവും;

ചൊന്നും, പണവും, പട്ടുകൾ, ചേലകൾ, കണ്ടനയ്യൻ

[കാഴ്ചകൾവെച്ചവർ;

എടുപ്പിച്ച മുതൽഭാരം ശൈയ്യമാമല! തന്നിൽ

[പൊന്നമ്പലമൊട്ടു പുറമെ ശരണം!

ചായലു മേറുന്ന ശൈയാമലശാസ്ത്രാവെ! കുടികൊള്ളി-

[വീടെയ്ക്കായി;

ഹരിഹരശിവസുത! പതിനെട്ടാം പടിവാഴും

[നമഃശിവസുത! ഞങ്ങളടിപാദം വന്ദിയ്ക്കുന്നേൻ!

27. ചുരികുപ്പണി.

ഹരനുടെ തിരുമകനാരയ്യൻ ചുരികുപ്പണി ചെയ്യണമതാൻ,

അരചൻചൊല്ലാലെ അക്കരിമകനാരെവരുത്തുക! വിരവിൽ;

അതുനേരം മന്നവൻദൂത, വനഴുകൊടെകഴിയ്ക്കുന്നു;

[നിയതകർമ്മങ്ങൾ;

അരക്കണ്ണണം കുളിച്ചുരച്ചു ചന്ദനം ചാർത്തിച്ചമഞ്ഞുടൻ,

[ഗളമണികളുമണിഞ്ഞു്

ഹിതത്തോടു കരംകുച്ചുകെട്ടി തൊങ്കലിട്ടു തുകിൽപകലുട-

[ത്തുടൻനടന്നു.

മെല്ലെന്നടന്നവർ നല്ലമല, കന്ന, കഴി, എന്ന പാലത്തോടും

[ചുരകളിറിക്ക,

കാഞ്ചിമലഞ്ചെരിവും പൂഞ്ചോലത്തട മൊക്കെയിറങ്ങി

മെച്ചമുള്ള കരിമകന്തന്റെ പടിപ്പറമേ ചെന്നു്

[പടിതട്ടിവിളിച്ചു്.

കണ്ടു കരിമകൻവിളികേട്ടു പടിയൂരികടന്നുചെന്നു് കണ്ടവ

[സ്ഥകൾ പറഞ്ഞു്

കാലാന്തകഹരിസുതൻ് കനിവോടൊരു ചുരികപ്പണി

[ചെയ്യണമെ! താൻ.

കാലം വൈകാതെ പോകുന്നവരുടെ കരുവുമെടുത്തു്:

കട്ടിയുള്ള പൊന്നും, മുട്ടികയും ചുട്ടുകഡുംബകയിലിട്ടിതു

[കയിലാണി

കാണിനീളമുള്ളവാളരങ്ങൾ, കോൽകത്തികൾ,

[കോൽശ്ശരങ്ങൾ,

ചാണക്കയറാണി, കല്ലുളിയൊടുമുള്ളുളി, നെല്ലുളിയെന്നിവ

[യൊക്കെയെടുത്തു്,

വന്നീയന്നർ പണ്ടുകൊടുത്തെ അന്താപ്പിയുമിട്ടു്

[കുടയുമെടുത്തു്

ദൂതവനുടെ പിറകേയൊന്നു ഞെളിഞ്ഞവർ കയ്യുവീശി.

കാഞ്ചിമലഞ്ചെരിവും, പൂഞ്ചോലത്തട, മൊക്കെയിറങ്ങി,

മെച്ചമുള്ളശ്രീകൈലാസത്തിപ്പുറത്തുളാരീശനന്റെ

[തീരുമവിൻ.

എന്നകന്ന പയററിനു പരിചുള്ളൊരു ചുരികപ്പണി

[ചെയ്യണമേ താൻ.

ചുരികപ്പണി വശമുള്ളടിയനു വട്ടുപണി വശമില്ലാട്ടു.
കട്ടിയുള്ളപൊന്നും മുട്ടു.നീട്ടിയിട്ടു കപ്പൽ പണിത്തൊരക്കീ
[വട്ടിന്നുപോവാൻ,
ഹരിഹരശിവ! പതിനെട്ടാംപടി നമഃശിവസുത!
[പദതളിർതൊഴുത്തൻ!

(വൃത്തംമാറി)

ഹരനുപുത്തീര നയ്യനു,ചുരികപ്പണി തുടങ്ങിനമെന്നവൻ,
ഉലകിലേഴിലു മിതുപോയൊരുചുരികയില്ലെന്നടൻ
[പണിചെയ്തിതു,
തെരീക്കെ പണിചെയ്തു തരിക! കുറവുതീരത്തങ്ങരനു
[പുത്തീരൻചുരികയും,
അഴകോട്ടടൻ പണികഴിച്ചുമെന്നവൻ, ഹരനു
[പുത്തീരൻചുരികയും,
ഇശനാർതിരുമുന്വിൽ ചെന്നടൻ കാഴ്ചവെച്ചിതുചുരികയും
ഇശനാർതെളിഞ്ഞ,രനുക്കരിമകൻകൊടുത്തു പല
[പലസമ്മാനം
അനുഗ്രഹം വരുന്നപ്ലിമേലുതേൽ അയച്ചു
[കരിമകന്തന്നെയും,
ഹരിഹരശിവ, പതിനെട്ടാംപടി നമഃശിവസുത!
[തൊഴുതഹം.

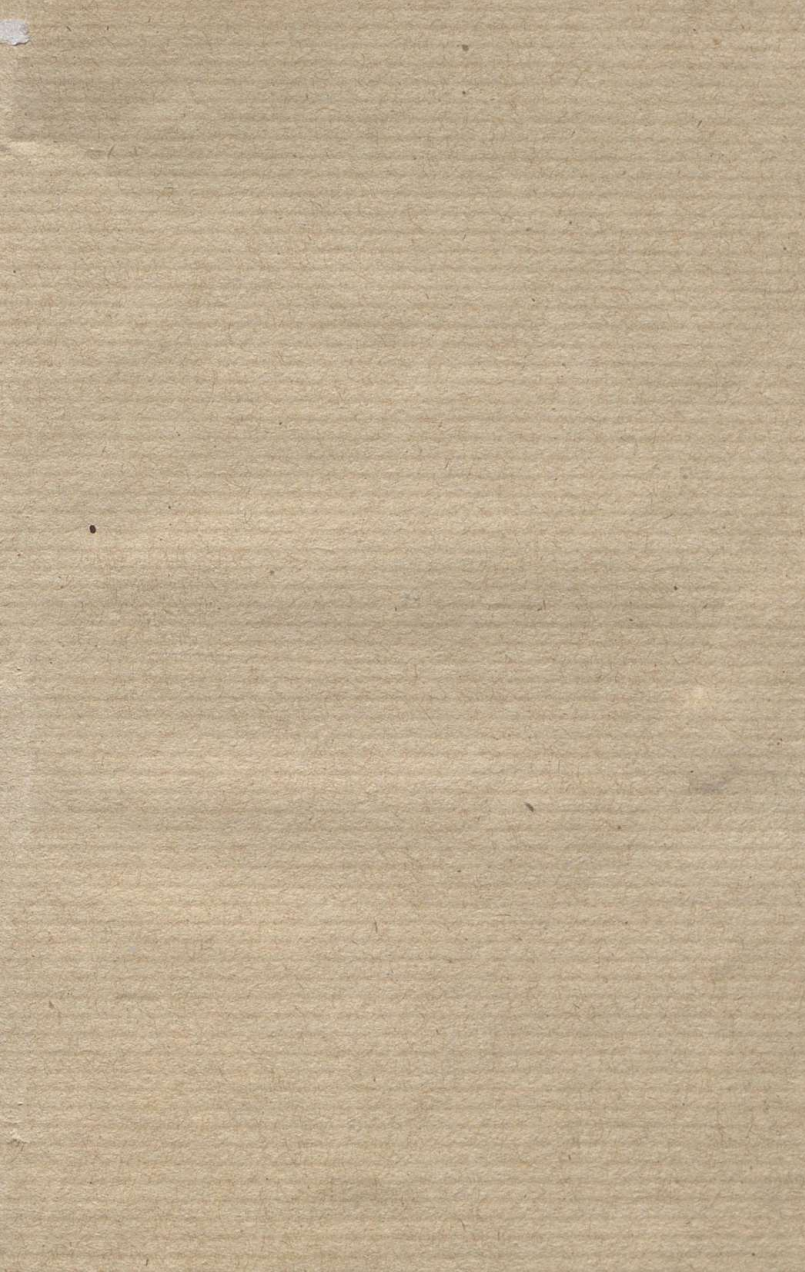
ഭക്തിമാർഗ്ഗ പന്തുകങ്ങൾ

ശ്രീകൃഷ്ണസ്ഥാനാമം	കെ. ജി. പണിക്കർ	0 6
ശ്രീരാമസ്ഥാനാമം	ടി. ജി. എം.	0 3
ശ്രീകൃഷ്ണകീർത്തനങ്ങൾ		0 3
ശ്രീകൃഷ്ണലീലാമൃതം	ശങ്കരപണിക്കർ	0 2
ഗുരുവായൂരപ്പൻ കേശാഭിപാദസ്തോത്രങ്ങൾ	എ. മുരളി	0 3
ഗുരുവായൂരപ്പൻ കീർത്തനങ്ങൾ	ടി. ജി. മേനോൻ	0 3
ഗുരുവായൂരപ്പൻ നവരത്നകീർത്തനങ്ങൾ.		
	എസ്. എസ്. തെക്കെപ്പുരയ്ക്കൽ	0 3
ഗുരുവായൂരപ്പൻ ഭജനകീർത്തനങ്ങൾ	സാധു ഗീതാനന്ദ	0 2
ഗുരുവായൂരപ്പൻ നൃതി	ടി. ജി. എം.	0 2
ഗുരുവായൂരപ്പൻ സ്തോത്രകരംബം	ഉള്ളാട്ടിൽ	0 6
ഗീതഗോവിന്ദം (അഷ്ടപദി) - സവ്യാഖ്യാനം		
	വ്യാ: ടി. ജി. എം.	1 2
" മൂലം	"	0 3
ഘരിനാമകീർത്തനം (സവ്യാഖ്യാനം)	വ്യാ: ടി. ജി. എം.	0 4
ദേവീസ്തോത്രമാല	സമ്പാദകൻ വി. എസ്. അയ്യർ	0 6
അനന്തൻകാട്ട്	പി. ആർ. നാരായണയ്യർ	0 3
കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ വലുത്		0 3
അഞ്ചുവിശിഷ്ടഭക്തികീർത്തനങ്ങൾ (പലർ)		0 4
മുരളീഗാനം	ചാത്തനാത്ത് അച്യുതനമ്പ്ലി	0 2
ശ്രീ വിഷ്ണുസ്ഥാനാമസ്തോത്രം മൂലം		0 2
" (സവ്യാഖ്യാനം)	വ്യാ: നാരായണയ്യർ	1 2
ശ്രീ ദേവീമാഹാത്മ്യം മൂലം		0 6
" കിളിപ്പാട്ട്		0 50

ആവശ്യപ്പെടുക!

ശാന്താ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ,

പാലക്കാട് & ഗുരുവായൂർ.

REFERENCE

1111

